

ความรู้และการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร
กรณีศึกษา วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

โดย
นางสาวกรชนก คล้อยตามวงศ์
นางสาวอ้อมเดือน นิ่มนวล

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551

ความรู้และการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร
กรณีศึกษา วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้วิจัย เรื่อง “ความรู้และการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร กรณีศึกษา วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี” เสนอโดย นางสาวกรชนก
คล้ายตามวงศ์ และนางสาวอ้อมเดือน นิ่มนวล มีคุณค่าเพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ในรายวิชาสัมมนาปัญหาทางธุรกิจ ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ
ทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

.....
(อาจารย์ ดร. ธนินท์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ)
หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ประพล เปรมทองสุข

คณะกรรมการสอบสัมมนาปัญหาทางธุรกิจ

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. ธนินท์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ประพล เปรมทองสุข)

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์จอมกัท คลังระหัด)

...../...../.....

1248006, 1248163: สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ : ความรู้เกี่ยวกับแอลกอฮอล์ / การรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ / นักศึกษา
กรชนก คล้อยตามวงศ์ และ อ้อมเดือน นิ่มนวล: ความรู้และการรับรู้ถึงผลกระทบจาก
การดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ภูมิศึกษา วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
อาจารย์ที่ปรึกษา: อาจารย์ประพล เปรมทองสุข. 75หน้า.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์
ต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
2) ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแอลกอฮอล์ 3) ศึกษาถึงสาเหตุจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต
สารสนเทศเพชรบุรี จำนวน 400 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบโควตา
ผลการวิจัยพบว่า

1. การรับรู้ถึงผลกระทบต่อสุขภาพและครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่ม
แอลกอฮอล์ของนักศึกษา แต่การตระหนักถึงการส่งผลกระทบต่อสังคมมีความสัมพันธ์กับการดื่ม
แอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 กล่าวได้ว่า การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่ม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 จัดอยู่ในระดับการส่งผลกระทบมาก

2. ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต
สารสนเทศเพชรบุรี อยู่ในระดับความรู้มาก

3. สาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ สาเหตุมาจากความสนุกสนาน
คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์น้อยที่สุดคือ เพื่อ
รักษาโรคร้ายไข้เจ็บ เช่น ยาดองเหล้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

ลายมือชื่อนักศึกษา1.....2.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ประพล เปรมทองสุข ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆเป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาที่ทำงานวิจัยฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ชนินท์รัฐ รัตนพงษ์ภิญโญ และ อาจารย์จอมภักดิ์ คลังระหัด ที่สละเวลาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ซึ่งทุกท่านได้ให้แนวคิด คำแนะนำทางวิชาการ ตลอดจนความเมตตาในระหว่างการทำงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัยในการให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อเสนอแนวคิดและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณเพื่อนๆและน้องๆ ที่ช่วยตอบแบบสอบถามจนสามารถทำงานวิจัยฉบับนี้สามารถสำเร็จได้ และขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจและช่วยเหลือในการทำวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จตามที่ตั้งใจไว้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาที่คอยเป็นกำลังใจ ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือ ตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยประสงค์ที่จะขอให้ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนได้นำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ ส่งผลให้เด็กและเยาวชนไทยได้ห่างไกลสิ่งเสพติด เพื่อความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมไทยสืบไป

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตการศึกษา.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
นิยามศัพท์.....	4
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น.....	7
ความหมายของวัยรุ่น.....	7
พัฒนาการของวัยรุ่น.....	8
พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น.....	12
ความรู้เกี่ยวกับแอลกอฮอล์.....	12
ความหมายของแอลกอฮอล์.....	12
สถานการณ์การดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน.....	13
สาเหตุจากการดื่มแอลกอฮอล์.....	16
ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์.....	20
กฎหมายที่เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์.....	25
แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์.....	27
ความหมายของพฤติกรรม.....	27
กระบวนการเกิดพฤติกรรม.....	28
องค์ประกอบของพฤติกรรม.....	29
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม.....	30

บทที่	หน้า
แนวคิดคำนิยาม.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.....	46
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.....	48
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.....	49
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.....	53
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์สาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.....	55
ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน.....	56
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
สรุปผลการวิจัย.....	59
อภิปรายผล.....	60
ข้อเสนอแนะ.....	63
ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย.....	63
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	64

บรรณานุกรม..... 65

ภาคผนวก..... 67

ประวัติผู้วิจัย..... 74

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	แสดงจำนวนร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ดื่มแอลกอฮอล์หรือ เครื่องดื่มมีนเมา จำแนกตามสาเหตุที่เริ่มดื่ม พ.ศ. 2550..... 19
2	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลของนักศึกษามหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี..... 40
3	แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 46
4	แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามคะแนนความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์..... 48
5	แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์..... 49
6	แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์..... 49
7	แสดงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามระดับ การส่งผลกระทบต่อสุขภาพจากการดื่มแอลกอฮอล์..... 53
8	แสดงถึงสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามระดับความคิดเห็น..... 55
9	แสดงจำนวนและร้อยละของเพศกับการดื่มแอลกอฮอล์..... 58

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แอลกอฮอล์หรือที่คนไทยเรียกว่า สุราหรือเหล้า มีลักษณะเป็นของเหลวไม่มีสี เป็นสารธรรมชาติที่ได้มาจากกระบวนการหมักจากการแปรรูปจากพืชจำพวกแป้งและน้ำตาล เช่น อ้อย ข้าว ข้าวโพด กบ๋ยีสต์ เกิดเป็นสารที่เรียกว่า เอทานอล เป็นองค์ประกอบสำคัญในเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2551) แต่การที่จะดื่มเอทานอลที่บริสุทธิ์เพียงอย่างเดียวนั้นไม่สามารถดื่มได้ เพราะรสชาติแรงบาดคอ จึงต้องมีส่วนผสมเพื่อให้รสชาติดีขึ้น เรียกส่วนผสมนั้นว่า คอนจินเนอร์ แอลกอฮอล์ที่คนบริโภคเข้าไปนั้นประมาณร้อยละ 90 จะถูกดูดซึมอย่างรวดเร็ว และภายใน 30 – 90 นาที ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดจะขึ้นสูงสุด ในระยะแรกทำให้ผู้ดื่มเกิดความรู้สึกกระปรี้กระเปร่า คึกคะนอง แต่ในขณะเดียวกันก็เริ่มมีผลต่อการพูด ความว่องไวในการทำงานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อจะช้าลง และเมื่อระดับแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้น ก็จะทำให้สูญเสียด้านการทรงตัว การมองเห็น สมาธิความจำ และอาจรุนแรงถึงขั้นหมดสติได้ นอกจากนี้การดูดซึมแอลกอฮอล์จะทำให้การดูดซึมของวิตามินบีชนิดต่างๆนั้นลดลงด้วย แอลกอฮอล์จะไปมีผลทำให้เกิดตับอักเสบ ไขมันสะสมในตับและตับแข็ง อีกทั้งยังมีผลต่อหลอดเลือดและหัวใจ ทำให้เกิดภาวะความดันโลหิตสูง มีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจขาดเลือดจากภาวะหลอดเลือดหัวใจตีบ และยังเป็นพิษโดยตรงต่อกล้ามเนื้ออีกด้วย จะเห็นได้ว่า แอลกอฮอล์มีผลกระทบต่อร่างกายหลายระบบ ยิ่งบริโภคในปริมาณมากและต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานก็ยิ่งเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆ เหล่านี้มากขึ้น (มูลนิธิเมาไม่ขับ 2551)

คนไทยมีการบริโภคแอลกอฮอล์มาช้านานแล้ว ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายก็ตาม มักจะดื่มในเทศกาลและวาระต่างๆ และมีความเชื่อเรื่องการดื่มเพื่อสุขภาพ เช่น ขาดอง โดยเอามาผสมหรือดองกับสุรา เชื่อกันว่าช่วยบำรุงร่างกาย บำรุงโลหิต รักษาอาการปวดเมื่อย ทำให้เจริญอาหาร ในบางครั้งจะพบว่าคนไทยที่มีต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะที่ส่งเสริมการดื่มโดยไม่รู้ตัว เช่น การวางขวดสุราไว้ในห้องรับแขกตามบ้าน ในงานเลี้ยงสังสรรค์หรืองานฉลองตามประเพณีต่างๆ มักจะพบเห็นการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติ จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่สำรวจในปี พ.ศ.2550 พบว่า ประชากรไทยที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ทั้งหมด 51.2 ล้านคน เป็นผู้ที่ดื่ม

แอลกอฮอล์ 14.7 ล้านคนและที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งก็คือกลุ่มเยาวชนมีอัตราการดื่มแอลกอฮอล์สูงถึง ร้อยละ 34.4 จะเริ่มดื่มแอลกอฮอล์เมื่ออายุประมาณ 20 – 23 ปี นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่ปัจจุบันไม่ดื่ม แล้วแต่ในอดีตเคยดื่มมี 3.8 ล้านคนหรือร้อยละ 7.5 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยผู้ชายยังคง ดื่มสุรามากกว่าผู้หญิงประมาณ 6 เท่า ผู้ชายร้อยละ 51.07 จะเริ่มดื่มแอลกอฮอล์เมื่ออายุประมาณ 19.5 ปี ส่วนผู้หญิงร้อยละ 8.8 เริ่มดื่มแอลกอฮอล์เมื่ออายุประมาณ 25.9 ปี จากการสอบถามสาเหตุ ของการเริ่มดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ดื่มแอลกอฮอล์ทั้งผู้ชายและผู้หญิงให้เหตุผลว่า ลำดับแรก มาจาก การเข้าสังคม หรือการสังสรรค์ ซึ่งผู้หญิงจะสูงกว่าผู้ชายมากเกือบ 2 เท่า รองลงมาคืออยากทดลอง ดื่ม และตามอย่างเพื่อน โดยผู้ชายจะเริ่มดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงอายุที่น้อยกว่าผู้หญิง และมีแนวโน้ม ว่าผู้ดื่มแอลกอฮอล์ทั้งผู้ชายและผู้หญิงจะมีอายุลดน้อยลงเรื่อยๆ เหตุผลที่สำคัญที่ทำให้ผู้ดื่มไม่คิด จะเลิกดื่มก็คือ เพราะต้องการเข้าสังคม สังสรรค์และดื่มเพื่อสุขภาพร่างกาย ส่วนเหตุผลเกี่ยวกับ สุขภาพจิต คือ เพื่อความสนุกสนาน คลายเครียด จากเหตุผลเหล่านี้ ทำให้ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่ คิดจะเลิกดื่มแอลกอฮอล์นั้น อาจจะไม่รู้ตัวว่าตนเองกำลังตกอยู่ในสถานะติดแอลกอฮอล์ ไม่ว่าจะทาง ร่างกายหรือจิตใจ

ในปัจจุบันนักเรียน นักศึกษาเป็นกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งที่มีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ เป็นจำนวนมาก นักศึกษาจึงเห็นว่าการดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติถึง 88.5% ในความเป็นจริง แล้วการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นคงห้ามกันลำบากเนื่องจากกระแสโลก กระแสทุน กระแสบริโภคนิยม มีแนวโน้มจะไปในทิศทางนั้น จะดูได้จากการโฆษณาารวมทั้งสื่อในรายการบันเทิงต่างๆ เช่น ละครในโทรทัศน์ ภาพยนตร์ รวมทั้งรายการเพลงต่างๆ ยิ่งไปกว่านั้นธุรกิจทางด้านแอลกอฮอล์ ก็ เติบโตขึ้นเรื่อยๆ จากเดิม โดยบริษัทจำหน่ายแอลกอฮอล์พยายามหาลูกค้ารายใหม่ โดยเฉพาะวัยรุ่น บริษัทจึงใช้จุดอ่อนนี้ เริ่มหาลูกค้าในกลุ่มวัยรุ่นเพิ่มขึ้นอีกด้วย จึงไม่แปลกใจเลย ว่าทำไมร้าน จำหน่ายแอลกอฮอล์ จึงเกิดขึ้นในบริเวณ มหาวิทยาลัย สถานศึกษามากขึ้นทุกวัน แต่สิ่งที่น่ากลัวก็ คือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องมือกระตุ้นการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ จึงนำไปสู่การเป็น โรคต่างๆ ตามมา นอกจากนี้การดื่มแอลกอฮอล์อาจจะมีผลกระทบต่อการศึกษา มักทำให้การเรียนตกต่ำ เนื่องจากต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเที่ยวกลางคืน เมา เนื่องจากเวลาดื่มแอลกอฮอล์ไปมากๆ ติดต่อกันหลายวัน จะทำให้รู้สึกเบลอๆ มึนๆ ไม่สดชื่น รู้สึกเฉื่อยชา หลงๆ ลืมๆ ทำให้การศึกษาเล่า เรียนไม่มีประสิทธิภาพเพราะสมองสั่งการช้าลง อีกทั้งยังนำไปสู่การมีเรื่องทะเลาะวิวาทกัน บาง รายตบตีกันหลังจากดื่มแอลกอฮอล์ ยิ่งร้ายกว่านั้น การดื่มแอลกอฮอล์ เมาแล้วขับ นำไปสู่การเกิด อุบัติเหตุมากมาย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมการดื่มและไม่ดื่ม แอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ทั้งนี้เพราะ

มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นสถาบันการศึกษาที่ได้เปิดรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี และปริญญาตรีต่อเนื่อง ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มาจากหลาย ๆ จังหวัดทั่วประเทศ และพักอาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย อีกทั้งบริเวณรอบ ๆ ของมหาวิทยาลัยนั้นมีร้านจำหน่ายแอลกอฮอล์เป็นจำนวนมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงความรู้และการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ต่อพฤติกรรม การดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร กรณีศึกษา วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี การศึกษาในครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ และเป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อวางแผนในการดำเนินการป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีและนักศึกษาในสถานศึกษาอื่นๆ เพื่อสุขภาพและคุณภาพที่ดีต่อตนเอง ผู้ใกล้ชิด และสังคมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
2. ศึกษาถึงระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
3. ศึกษาถึงสาเหตุจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา
2. พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา
3. การตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลต่อสุขภาพมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา
4. การตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลต่อครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา
5. การตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลต่อสังคมมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา และศึกษาถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต สารสนเทศเพชรบุรี พร้อมทั้งศึกษาถึงสาเหตุจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา โดยสำรวจความคิดเห็นจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ซึ่งมี จำนวน 3 คณะ ได้แก่ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาการจัดการ และคณะ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการกระจายแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ทราบถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
- 2.ทราบถึงสาเหตุจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต สารสนเทศเพชรบุรี
- 3.เพื่อนำผลการศึกษาในครั้งนี้ เป็นข้อมูลพื้นฐานแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ และเป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อวางแผนในการดำเนินกิจกรรมการป้องกันการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในกลุ่มนักศึกษา เพื่อลดจำนวนผู้ดื่มแอลกอฮอล์หน้าใหม่ลง และลดจำนวนผู้ที่เคยดื่ม แอลกอฮอล์ให้งดดื่มแอลกอฮอล์อย่างถาวรของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี และนักศึกษาในสถานศึกษาอื่นๆ
- 4.เพื่อตอบสนองนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขที่ต้องการป้องกันเยาวชนไม่ให้เข้าไป เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ และลดปริมาณผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตที่เกิดจากการการดื่ม แอลกอฮอล์ในอนาคต

นิยามศัพท์

1. **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มแอลกอฮอล์ ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
2. **แอลกอฮอล์** หมายถึง เครื่องดื่มที่ผ่านกระบวนการหมักและการกลั่น ส่วนผสมใน การผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีปริมาณแอลกอฮอล์ที่แตกต่างกัน เป็นส่วนผสมที่ไปทำลายระบบ ประสาท เมื่อดื่มเข้าไปแล้วมีผลเสียต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต

3. พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ หรือไม่ ในที่นี้ หมายถึง

3.1 ดื่มเป็นประจำ หมายถึง นักศึกษามีนิสัยในการดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ และการดื่มแอลกอฮอล์สม่ำเสมอเป็นประจำทุกวัน

3.2 ดื่บบ้างเป็นบางครั้ง หมายถึง นักศึกษาที่ดื่มแอลกอฮอล์อย่างไม่สม่ำเสมอ

3.3 ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง นักศึกษาที่ไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์เลย

4. ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง ผลที่เกิดหลังจากการดื่มแอลกอฮอล์ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ดื่ม ครอบครัว และสังคม

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง “ความรู้และการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร กรณีศึกษา วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี” โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

- 1.1 ความหมายของวัยรุ่น
- 1.2 พัฒนาการของวัยรุ่น
- 1.3 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับแอลกอฮอล์

- 2.1 ความหมายของแอลกอฮอล์
- 2.2 สถานการณ์การดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน
- 2.3 ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุจากการดื่มแอลกอฮอล์
- 2.4 ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์
- 2.5 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 3 แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์

- 3.1 ความหมายของพฤติกรรม
- 3.2 กระบวนการเกิดพฤติกรรม
- 3.3 องค์ประกอบของพฤติกรรม
- 3.4 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม
- 3.5 แนวคิดค่านิยม

ส่วนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยนิตยสารปริทัศน์ปริญาตรี

ส่วนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็น นักศึกษา ซึ่งได้จัดอยู่ในกลุ่มของวัยรุ่น จึงได้อธิบายความหมายของวัยรุ่นไว้ดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

คำจำกัดความ คำว่า “วัยรุ่น” มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนความแตกต่างทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงสรีรวิทยาของวัยรุ่นในแต่ละที่ อย่างไรก็ตาม องค์การอนามัยโลกได้กำหนดความหมายกว้างๆของวัยรุ่น ดังนี้

วัยรุ่น หมายถึง ช่วงอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ในลักษณะที่พร้อมจะมีเพศสัมพันธ์ได้

วัยรุ่น หมายถึง เป็นระยะที่มีการพัฒนาทางจิตใจจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่

วัยรุ่น หมายถึง เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสภาพที่ต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจไปสู่ภาวะที่ต้องรับผิดชอบและพึ่งพาตนเอง

กล่าวได้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายด้าน ทำให้ต้องมีการปรับตัวหลายด้านพร้อมๆกัน จึงเป็นวัยที่จะเกิดปัญหาได้มาก การปรับตัวได้สำเร็จจะช่วยให้วัยรุ่นพัฒนาตนเองเกิดบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งจะเป็พื้นฐานสำคัญของการดำเนินชีวิตต่อไป การเรียนรู้พัฒนาการวัยรุ่นจึงมีประโยชน์ทั้งต่อการส่งเสริมให้วัยรุ่นเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายจิตใจสังคม และช่วยป้องกันปัญหาต่างๆในวัยรุ่น เช่น ปัญหาทางเพศ หรือ ปัญหาการใช้สารเสพติด ซึ่งมีจุดเริ่มต้นและการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล โดยเฉพาะแล้ววัยรุ่นจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 10-19 ปี ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น อายุ 10-13 ปี ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายมาก

2. วัยรุ่นตอนกลาง อายุ 14-16 ปี เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตดำเนินไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปและสิ้นสุดลงเมื่อถึงวุฒิภาวะ

3. วัยรุ่นตอนปลาย อายุ 17-19 ปี เป็นวัยที่มีพัฒนาการเริ่มเข้าสู่วุฒิภาวะอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งมักมีการพัฒนาทางด้านจิตใจมากกว่าทางร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเกี่ยวกับความนึกคิด

1.2 พัฒนาการของวัยรุ่น

1.2.1 พัฒนาการทางด้านอารมณ์

ความเปลี่ยนแปลงและความเจริญเติบโตทางร่างกายทั้งภายในและภายนอก

กระทบกระเทือนแบบแผนอารมณ์ของเด็กวัยรุ่น ได้ให้ความหมายของอารมณ์ว่า อารมณ์เป็นความรู้สึกหรือความสะเทือนใจ ที่เกิดจากการที่ร่างกายถูกสิ่งเร้ามากระตุ้น อารมณ์เกิดขึ้นได้ทุก ๆ นาที และเมื่อเกิดขึ้นแล้วย่อมมีผล ไม่เพียง แต่ผู้ที่มีอารมณ์เท่านั้นแต่ยังส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เข้าไปเกี่ยวข้องด้วยอารมณ์ของวัยรุ่นเป็น อารมณ์ที่รุนแรง เร่าร้อนและเปลี่ยนแปลงง่าย ซึ่งลักษณะอารมณ์ที่แสดงออกนี้เรามักจะเรียกรวมกันว่าวัยรุ่นว่าเป็นวัย "พายุบูแคม" ซึ่งหมายถึง เป็นวัยที่มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย เปลี่ยนแปลงบ่อย และมักจะเปลี่ยนอารมณ์จากอารมณ์หนึ่งไปสู่อารมณ์หนึ่ง อย่างรวดเร็วและไม่ค่อยมีเหตุผล บุคคลต่างวัยจึงต้องใช้ความอดทนมากเพื่อจะเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์กับพวกเขา เนื่องจากเข้ากับบุคคลต่างวัยได้ยาก วัยรุ่นจึงอยู่ด้วยกันได้ดีมักเป็นพิเศษกว่าวัยอื่นๆ เพราะเข้าใจและยอมรับกันและกันได้ง่ายโดยทั่วไป วัยรุ่นรู้สึกสับสนทางอารมณ์มากกว่าวัยเด็กที่ผ่านมา เพราะ สาเหตุเกี่ยวพันซับซ้อนหลายประการด้วยกัน ดังนี้

1. เป็นช่วงเปลี่ยนวัย เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นระยะที่ทำการบอบทอย่างผู้ใหญ่ ในด้านความประพฤติ ความปรารถนาในชีวิต ความรับผิดชอบ นิสัยใจคอ แต่เนื่องจากเป็นระยะแรกเริ่มวัยรุ่นจึงมีความสับสน ลังเลใจ ไม่แน่ใจ ไม่ทราบว่าจะถูกที่ควรนั้นเป็นอย่างไร

2. ร่างกายเติบโตเป็นชายหนุ่มหญิงสาวเต็มที่ ต้องวางตัวในสังคมกับเพื่อนวัยรุ่นต่างเพศ และเพื่อนต่างวัยในแนวใหม่ การวางตัวอย่างถูกต้องนั้นกระทำได้ไม่ถนัด ต้องอาศัยเวลาบ้างในระยะที่ปรับตัวไม่ได้จึงมีความรู้สึกสับสนใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น

3. วัยรุ่นจะต้องเลือกอาชีพ เพื่อเตรียมตัวสำหรับประกอบอาชีพต่อไปในระยะวัยผู้ใหญ่ การเลือกอาชีพเป็นเรื่องสำคัญต่อชีวิตจิตใจ อารมณ์ ความต้องการของเด็ก และบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งที่บ้าน โรงเรียน และกลุ่มเพื่อน ความสับสนเกิดขึ้นง่ายเพราะวัยรุ่นอยู่ภายใต้ความบีบบังคับ ข้อจำกัดของระบบการศึกษา สถิติปัญญา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ความนิยมของท้องถิ่นโรงเรียน และสังคมส่วนร่วม และยังไม่ทราบในความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และบุคลิกภาพของตนเอง

4. สภาพปัจจุบันของสังคมเป็นสาเหตุใหญ่ซึ่งพอแยกย่อยได้ว่า

4.1 สังคมเปลี่ยนแปลงง่ายและรวดเร็ว วัยรุ่นปรับตัวตามไม่ทัน

4.2 สภาพเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบันทำให้วัยรุ่นต้องใช้เวลาฝึกฝนอาชีพเพิ่มมากขึ้น ไม่มีโอกาสเป็นผู้ใหญ่และประกอบกิจกรรมของชีวิตอย่างผู้ใหญ่สนใจปรารถนา ต้องเก็บกตความรู้สักเช่นนี้ไว้

4.3 วัยรุ่นจำนวนไม่น้อยต้องออกจากความคุ้มครองของพ่อแม่ ต้องช่วยเหลือด้วยตนเอง บางคนยังไม่พร้อมสำหรับการออกจากความคุ้มครองของพ่อแม่ จึงตกเป็นเหยื่อของผู้หวังผลประโยชน์โดยปราศจากความหวังดี

4.4 ครอบครัวมีขนาดเล็กลง ความอบอุ่นมีน้อยกว่าครอบครัวใหญ่
ลักษณะทางอารมณ์ของวัยรุ่น ที่ปรากฏชัดเจน มีดังนี้

1. มีอารมณ์รุนแรงเมื่อวัยรุ่นประสบกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กระทบกระเทือนจิตใจแม้เพียงเล็กน้อย หรือผิดหวังบางสิ่งบางอย่าง เช่น ผิดหวังความรัก อาจทำให้วัยรุ่นทำร้ายตนเองได้

2. มีอารมณ์แปรปรวน เปลี่ยนแปลงง่าย เดี่ยวดีใจ เดี่ยวเสียใจ อารมณ์จะเกิดขึ้นง่ายและหายไปอย่างรวดเร็ว

3.ขาดการควบคุมอารมณ์ วัยรุ่นสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้นกว่าวัยเด็ก แต่เนื่องจากมีอารมณ์ที่รุนแรงมาก ทำให้ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อเกิดความคับข้องใจหรือโกรธก็จะแสดงออกโดยการโต้เถียงหรือทะเลาะวิวาท เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมเมื่อเกิดอารมณ์รุนแรง มักจะมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่มีลักษณะแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

1. แสดงอาการตึงเครียดทางประสาท การแสดงออกในลักษณะนี้สามารถทำได้ในลักษณะที่ต่างกัน เช่น การกัดเล็บ ดูดนิ้ว ดึงผม เป็นต้น

2. แสดงอารมณ์ออกอย่างรุนแรง เป็นการแสดงออกทางอารมณ์ของเด็ก โดยการเปลี่ยนแปลงจากอารมณ์หนึ่ง ไปสู่อารมณ์หนึ่งที่ตรงกันข้าม และไม่มีเหตุผล เช่น เสียใจก็จะแสดงอาการ โสกเศร้าร้องไห้เสียงดัง และเมื่อดีใจก็จะหัวเราะเสียงดัง

3. แสดงความก้าวร้าว เป็นการแสดงออกทางวาจา เช่น การพูดจาประชดประชัน การพูดจาถูกเหยียดหยาม หรือ การแสดงความก้าวร้าว เช่น การทะเลาะวิวาท หรือการทำร้ายร่างกายผู้อื่น

4. แสดงอารมณ์ซึมเศร้า เด็กวัยรุ่นที่ได้รับความผิดหวังมีอารมณ์อ่อนไหว จะเกิดอาการซึมเศร้า เช่น เมื่อผิดหวังในการเรียนบางคนอาจแสดงอาการเศร้าซึม หรือบางคนอาจแสดงกิริยาอย่างรุนแรงโดยการทำร้ายร่างกายตนเอง

5. การหลบหนีจากปัญหา เมื่อเด็กวัยรุ่นต้องเผชิญกับปัญหาอาจทำให้เกิดความวิตกกังวล คับข้องใจ เขาอาจแสดงออกโดยไม่ยอมรับรู้หรือหลบหนีปัญหา เช่น การหลบไปนั่งฝนกลางวันโดยจินตนาการถึง สิ่งที่เขาอยากเป็น อยากได้ตามความต้องการ การทำเช่นนี้ทำให้เด็กมีความสุข แต่ถ้าจินตนาการมากเกินไป จะทำให้เขามีปัญหาในการปรับตัวได้ภายหลัง

1.2.2 พัฒนาการทางสังคม

วัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับเพื่อนมากกว่า ไม่ค่อยสนิทสนมกับพ่อแม่พี่น้องเหมือนเดิม เกิดการติดเพื่อน ต้องการการยอมรับจากเพื่อน วัยรุ่นจะจับกลุ่มกันได้นานและผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น จะใช้เวลากับเพื่อนนานๆ มีกิจกรรมนอกบ้านมาก ไม่อยากไปไหนกับที่บ้าน เริ่มลดความเอาใจใส่กับบุคคลต่างวัยไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กกว่า การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างรวดเร็ว เริ่มมีความสนใจเพศตรงข้าม สนใจสังคมสิ่งแวดล้อม ปรับตัวเองให้เข้ากับกฎเกณฑ์กติกาของกลุ่ม ของสังคมได้ดีขึ้น ซึ่งวัยรุ่นต้องการมากในระยะนี้ เช่น การเป็นบุคคลสำคัญ การต่อต้านผู้มีอำนาจ การหนีสภาพน่าเบื่อของบ้าน เป็นต้น

การคบเพื่อนร่วมวัยเป็นพฤติกรรมที่สำคัญยิ่งต่อจิตใจของวัยรุ่น แต่การคบเพื่อนนั้นก็มิทั้งคุณและโทษ เพื่อนอาจเป็นผู้คอยอยู่เคียงข้างในยามทุกข์ร้อน ชี้แนะในสิ่งที่ดีที่เป็นประโยชน์ แต่ถ้ามองในมุมกลับกันเพื่อนบางคนอาจจะชักชวนไปทำสิ่งที่ไม่ดี เพื่อนมีหลากหลายรูปแบบ จนบางครั้งไม่สามารถที่จะมองภายนอกได้อย่างเดียว แล้วนำมาตัดสินว่าดีหรือไม่ดีก็ได้

วัยรุ่นไม่ต้องการเพียงรวมกลุ่มกันเท่านั้น แต่ต้องการสร้างความผูกพันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม แบบผู้ใหญ่อีกด้วย เพราะวัยรุ่นสำนึกว่าตนเริ่มเป็นผู้ใหญ่แล้ว สามารถเข้ากับเพื่อนร่วมกลุ่มได้ดี ย่อมมีความรู้สึกว่าผู้ใหญ่หรือผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องนั้นมีความสำคัญน้อยกว่าเพื่อน วัยรุ่นยังเป็นวัยที่มีความรู้สึกต้องการผูกพันกับเพื่อนและกลุ่มมากกว่าวัยอื่นๆ ในการพัฒนาการทางสังคมที่คืบหน้าจะเป็นพื้นฐานมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี และบุคลิกภาพที่ดี การเรียนรู้สังคมจะช่วยให้ตนเองหาแนวทางการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง เลือกรหัสชีวิตที่เหมาะสมกับตน และมีสังคมสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อตนเองในอนาคตต่อไป

1.2.3 พัฒนาการทางความคิด

วัยรุ่นมีการเจริญเติบโตทางสมองถึงขีดเต็มที่ จึงสามารถคิดได้ในทุกๆแบบของวิถีคิด ยิ่งวัยรุ่นนี้มีสติปัญญาการพัฒนาที่สูงขึ้น จนมีความคิดเป็นรูปธรรม สามารถเรียนรู้ เข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ได้ลึกซึ้ง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สิ่งต่างๆ ได้มากขึ้นตามลำดับจนเมื่อ

พ้นวัยรุ่นแล้ว จะมีความสามารถทางสติปัญญาได้เหมือนผู้ใหญ่ แต่ในช่วงระหว่างวัยรุ่นนี้ ยังอาจขาดความขี้คิด มีความหุนหันพลันแล่น ขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ

ความคิดเกี่ยวกับตนเอง วัยรุ่นจะเริ่มมีความสามารถในการรับรู้ตนเอง ด้านต่างๆ ดังนี้

1. เอกลักษณะ วัยรุ่นจะเริ่มแสดงออกถึงสิ่งตนเองชอบ สิ่งที่ตนเองถนัด ซึ่งจะแสดงถึงความเป็นตัวตนของเขาที่โดดเด่น ได้แก่ วิชาที่เขาชอบเรียน กีฬาที่ชอบเล่น งานอดิเรก การใช้เวลาว่างให้เกิดความเพลิดเพลิน กลุ่มเพื่อนที่ชอบและสนิทสนมด้วย โดยจะเลือกคบคนที่มีส่วนคล้ายคลึงกัน หรือเข้ากันได้ และจะเกิดการเรียนรู้และถ่ายทอดแบบอย่างจากกลุ่มเพื่อนนี้เอง ทั้งแนวคิด ค่านิยม ระบบจริยธรรม การแสดงออกและการแก้ปัญหาในชีวิต จนสิ่งเหล่านี้กลายเป็นเอกลักษณ์ของตน และกลายเป็นบุคลิกภาพนั่นเอง สิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ตนเอง ยังมีอีกหลายด้าน ได้แก่ เอกลักษณะทางเพศ แฟชั่น ดารา นักร้อง การแต่งกาย ทางความเชื่อในศาสนา อาชีพ คติประจำใจ เป้าหมายในการดำเนิน ถ้าไม่เกิดจะมีความสับสนในตนเอง

2. ภาพลักษณ์ของตนเอง คือการมองภาพของตนเอง ในด้านต่างๆ ได้แก่ หน้าตา รูปร่าง ความสวยความหล่อ ความพิการ ข้อดีข้อด้อยทางร่างกายของตนเอง วัยรุ่นจะสนใจหรือให้เวลาเกี่ยวกับรูปร่าง ผิวพรรณมากกว่าวัยอื่นๆ ถ้าตัวมีข้อด้อยกว่าคนอื่นก็จะเกิดความอับอาย

3. การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น วัยรุ่นต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนอย่างมาก การได้รับการยอมรับจะช่วยให้เกิดความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย เห็นคุณค่าของตนเอง มั่นใจตนเอง วัยนี้จึงมักอยากเด่นอยากดัง อยากให้มีคนรู้จักมากๆ

4. ความภาคภูมิใจตนเอง เกิดจากการที่ตนเองเป็นที่ยอมรับของเพื่อนและคนอื่นได้ รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า เป็นคนดีและมีประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ ทำอะไรได้สำเร็จ

5. ความเป็นตัวของตัวเอง วัยรุ่นจะรักอิสระ เสรีภาพไม่ค่อยชอบอยู่ในกฎเกณฑ์กติกา ใดๆ ชอบคิดเอง ทำเอง พึ่งตัวเอง เชื่อความคิดตนเอง มีปฏิกิริยาตอบโต้ผู้ใหญ่ที่บีบบังคับสูง ความอยากรู้อยากเห็นอยากลองจะมีสูงสุดในวัยนี้ ทำให้อาจเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้ง่ายถ้าวัยรุ่นขาดการขี้คิดที่ดี การได้ทำอะไรด้วยตนเอง และทำได้สำเร็จจะช่วยให้วัยรุ่นมีความมั่นใจในตนเอง

6. การควบคุมตนเองวัยรุ่นจะเรียนรู้ที่จะควบคุมความคิด การรู้จักขี้คิดการคิดให้เป็นระบบ เพื่อให้สามารถใช้ความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

7. อารมณ์จะปั่นป่วน เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิดง่าย เครียดง่าย โกรธง่าย อาจเกิดอารมณ์ซึมเศร้าโดยไม่มีสาเหตุได้ง่าย อารมณ์ที่ไม่ดีเหล่านี้อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเกรง ก้าวร้าว มีผลต่อการเรียนและการดำเนินชีวิต ในวัยรุ่นตอนต้น การควบคุมอารมณ์ยังไม่ค่อย

ดีนัก บางครั้งยังทำอะไรตามอารมณ์ตัวเองอยู่บ้าง แต่จะค่อยๆดีขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น อารมณ์ทางเพศในวัยนี้จะมีมาก ทำให้มีความสนใจเรื่องทางเพศ หรือมีพฤติกรรมทางเพศ เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติในวัยนี้ แต่พฤติกรรมบางอย่างอาจเป็นปัญหา เช่น เบี่ยงเบนทางเพศ กามวิปริต หรือการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

8. จริยธรรม วัยรุ่นจะมีความคิดเชิงอุดมคติสูงเพราะจะแยกแยะความผิดชอบชั่วดีได้แล้ว มีระบบมโนธรรมของตนเอง ต้องการให้เกิดความถูกต้อง ความชอบธรรมในสังคม ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ต้องการเป็นคนดี เป็นที่ชื่นชอบของคนอื่น และจะรู้สึกอึดอัดกับข้อจำกัดกับความไม่ถูกต้องในสังคม หรือในบ้าน แม้แต่พ่อแม่ของตนเองเขาก็เริ่มรู้สึกว่าไม่ได้ดีสมบูรณ์แบบเหมือนเมื่อก่อนอีกต่อไปแล้ว บางครั้งเขาจะแสดงออก วิพากษ์วิจารณ์พ่อแม่หรือ ครูอาจารย์ตรงๆอย่างรุนแรง การต่อต้าน ประท้วงจึงเกิดได้บ่อยในวัยนี้เมื่อวัยรุ่นเห็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการเอาเปรียบ เบียดเบียน ความไม่เสมอภาคกัน ในวัยรุ่นตอนต้นการควบคุมตนเองอาจยังไม่ดีนัก แต่เมื่อพ้นวัยรุ่นนี้ไป การควบคุมตนเองจะดีขึ้น จนเป็นระบบจริยธรรมที่สมบูรณ์เหมือนผู้ใหญ่

1.3 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์

ลักษณะของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. การดื่มเป็นบางครั้งคราวหรือดื่มเล็กน้อย มีลักษณะท่าทางเปลี่ยนไปจากเดิม ดื่มนานๆครั้ง เพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างในการเข้าสังคม เช่น งานสังสรรค์ งานพิธีต่างๆ งานวันเกิด เป็นต้น ในการดื่มไม่สม่ำเสมอกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนไม่ได้ ประมาณ 1 ครั้งต่อสัปดาห์
2. การดื่มเป็นนิสัย เป็นการดื่มเครื่องดื่มตามปกตินิสัยหรือการดื่มสม่ำเสมอเป็นประจำ แม้จะดื่มจนไม่มีอาการเมาเลยก็ตามหรืออาจดื่มมากกว่า 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์

3. การดื่มจนเสพติด พวกที่ดื่มเป็นนิสัยถ้าดื่มมากๆ จะเพื่อความดีในการดื่มและปริมาณในการดื่มแต่ละครั้งมากขึ้น จนเกิดการติด เมื่อหยุดจะมีอาการคล้ายอาการลงแดง โดยมากผู้ดื่มจะดื่มเกือบทุกวันหรืออาจจะดื่มจัดติดต่อกันเป็นเวลาร่วมเดือนหรือนานกว่านี้ ซึ่งจะถือว่าเป็นการติดสุราแบบเรื้อรังก็ได้

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับแอลกอฮอล์

2.1 ความหมายของแอลกอฮอล์

แอลกอฮอล์ หรือที่คนไทยเรียกว่าสุราหรือเหล้า ราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายไว้ว่า สารอินทรีย์ชนิดหนึ่ง ลักษณะเป็นของเหลวใส กลิ่นฉุน ระเหยง่าย มีจุดเดือด 78.5 องศาเซลเซียส

ชื่อเต็ม คือ เอทิลแอลกอฮอล์ แต่มักเรียกกันสั้นๆว่า แอลกอฮอล์ โดยปกติเกิดขึ้นจากการหมักสารประเภทแป้งหรือน้ำตาลผสมยีสต์ ซึ่งมักเรียกกันว่า แป้งเชื้อหรือเชื้อหมัก เป็นองค์ประกอบสำคัญของสุราและเมรัยทุกชนิด เมื่อดื่มเข้าไปจะออกฤทธิ์ทำให้มีอาการมึนเมา ใช้ประโยชน์เป็นตัวทำละลายและเป็นเชื้อเพลิง (ราชบัณฑิตยสถาน 2542)

ในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ได้กำหนดความหมายของสุราไว้ว่า “สุรา หมายความว่ารวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุราหรือซึ่งดื่มกินไม่ได้ แต่เมื่อผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา”

กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ให้ความหมายของสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (Alcoholic Beverages) ไว้ว่า “สุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (Alcoholic Beverages) หมายความว่ารวมถึงเครื่องดื่มใดๆ ในรูปของของเหลวที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ (Ethyl Alcohol) เป็นองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 0.5 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และสามารถบริโภคได้”

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสุรากลั่น มอก. 2088-2544 ได้ให้คำนิยามของสุราไว้ว่า “สุรา หมายถึง เครื่องดื่มที่มีแรงแอลกอฮอล์เกิน 0.5 ดีกรี แต่ไม่เกิน 80 ดีกรี”

ในทางวิชาการ สุรา หมายถึง เครื่องดื่มที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ ผสมอยู่ในปริมาณ ไม่เกินร้อยละ 60 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่คนสามารถดื่มได้ (เป็นเกณฑ์กำหนดของสากลทั่วไปแต่ของไทยครอบคลุมถึงปริมาณไม่เกิน ร้อยละ 80) และที่มาของแอลกอฮอล์ในสุราจะต้องเป็นแอลกอฮอล์ที่ทำจากวัตถุดิบ จากธัญพืชในชั้นปฐมภูมิเท่านั้น เช่น ผลไม้ เมล็ดจากพืช ข้าว แป้งจากพืช น้ำตาลจากพืช และผลไม้ เป็นต้น ส่วนแอลกอฮอล์ในสุราไทยในปัจจุบันส่วนมากผลิตจากกากน้ำตาล เนื่องจากกากน้ำตาลถึงแม้จะมาจากธัญพืช คือ อ้อย ก็ตามแต่ได้ผ่านกระบวนการอุตสาหกรรมในโรงงานน้ำตาลทรายมาแล้ว ถือว่าได้วัตถุดิบในชั้นทุติยภูมิ ซึ่งมีสารเคมีและสิ่งปฏิจุลปนเปื้อนอยู่หนาแน่นอย่างเห็นได้อย่างชัดเจน

ชนิดของสุรา

สุราแช่ หมายความว่า สุราที่ยังไม่ได้กลั่นและให้ความหมายรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่นแล้ว แต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกิน 15 ดีกรีด้วย เช่น เบียร์, ไวน์ เป็นต้น

สุรากลั่น ที่ได้จากการนำสุราแช่ที่ผลิตจากธัญพืช รากพืช ผลผลิตจากน้ำตาล หรือผลไม้ แล้วนำมากลั่น เช่น วิสกี้, วอดก้า, รัม, บรั่นดี, เทกิล่า

ซึ่งสุราแต่ละประเภทนี้มีการแบ่งย่อยลงเป็นชนิด โดยสุราแช่และสุรากลั่นแบ่งตามวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ส่วนสุราผสมแบ่งตามวิธีการปรุงแต่ง

นอกจากนี้ได้มีการกำหนดชนิดของสุรากลั่นเป็น 5 ชนิด ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 46 แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ดังนี้

1. ชนิดสุราสามทับ คือ สุรากลั่นที่มีแรงแอลกอฮอล์ตั้งแต่ 80 ดีกรีขึ้นไป
2. ชนิดสุราขาว คือ สุรากลั่นที่ปราศจากเครื่องย้อมหรือสิ่งผสมปรุงแต่ง มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี
3. ชนิดสุราผสม คือ สุรากลั่นที่ใช้สุราขาวหรือสุราสามทับมาปรุงแต่ง มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี
4. ชนิดสุราปรุงพิเศษ คือสุรากลั่นที่ใช้สุราสามทับมาปรุงแต่ง มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี
5. ชนิดสุราพิเศษ คือ สุรากลั่นที่ทำขึ้นโดยใช้กรรมวิธีพิเศษ มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
 - 5.1 ประเภทวิสกี้ บรั่นดี รัม ยินหรือสุราแบบต่างประเทศ
 - 5.2 ประเภทเกาเหลียง เชียงซุน มั่นก้วยโล้ว หรือสุราแบบจีน

2.2 สถานการณ์การดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน

คนไทยมีการบริโภคแอลกอฮอล์มาช้านานแล้ว โดยมักดื่มในเทศกาลและวาระต่างๆ และมีความเชื่อเรื่องการดื่มเพื่อสุขภาพ เช่น ยาดอง โดยเอายามาผสมหรือดองกับสุรา เชื่อว่าช่วยบำรุงร่างกาย บำรุงโลหิต รักษาอาการปวดเมื่อย ทำให้เจริญอาหาร ความจริงแล้วส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในยาดองนั้นมีค่อนข้างสูง ดังนั้น การดื่มยาดองก็คือ การดื่มสุรานั้นเอง อีกทั้งบางคนยังเข้าใจกันว่าการดื่มเบียร์ก็สามารถช่วยรักษาความดันโลหิตได้เช่นกัน นอกจากนี้ ในบางครั้งจะพบทัศนคติของคนไทยที่มีต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะที่ส่งเสริมการดื่ม โดยไม่รู้ตัว เช่น การวางขวดสุราไว้ในห้องรับแขกตามบ้าน ในงานเลี้ยงสังสรรค์หรืองานฉลองตามประเพณีต่างๆมักจะพบเห็นการดื่มสุรากันเป็นเรื่องปกติ

จากสำนักงานสถิติแห่งชาติสำรวจในปี 2550 พบว่า ประชากรอายุ 15ปีขึ้นไป 51.2 ล้านคน เป็นผู้ที่ดื่มสุรา 14.9 ล้านคนหรือร้อยละ 29.3 โดยผู้ชายยังคงดื่มสุรามากกว่าผู้หญิงประมาณ 6 เท่า และผู้ที่อยู่นอกเขตเทศบาลมีอัตราการดื่มสุราสูงกว่าผู้อยู่ในเขตเทศบาล คือร้อยละ 31.0 และ 25.4 ตามลำดับ และที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งคือกลุ่มเยาวชนมีอัตราการดื่มสุรา สูงถึงร้อยละ 21.9 สำหรับกลุ่มวัยทำงานมีอัตราการดื่มมากกว่ากลุ่มอื่นคือร้อยละ 34.4 นอกจากนี้พบว่าผู้ที่ปัจจุบันไม่ดื่มแล้ว แต่ในอดีตเคยดื่มมี 3.8 ล้านคน หรือร้อยละ 7.5ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป

หากพิจารณาในรอบ 7 ปี (2544-2550) พบว่าอัตราการดื่มสุราของประชากรมีแนวโน้มลดลงตามลำดับ คือจากร้อยละ 32.7 เป็น 29.3 โดยผู้ชายมีอัตราการดื่มสุราลดลงจากร้อยละ 55.9 เป็น 51.0 และผู้หญิงลดลงจากร้อยละ 9.8 เป็น 8.8 หากนำอัตราการดื่มสุราเฉพาะกลุ่มเยาวชน(15-24 ปี) ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงในช่วง 7 ปีมาพิจารณา(2544-2550) พบว่าในช่วงแรก (2544) มีอัตราร้อยละ 21.6 แต่ในช่วงปี 2547-2549 มีอัตราสูงขึ้นเป็นประมาณร้อยละ 23 และกลับลดลงเป็นร้อยละ 21.9 โดยเพศชายมีอัตราการดื่มสุราสูงกว่าเพศหญิงเฉลี่ยประมาณ 8 เท่าทุกปี แต่พบว่าทุกเพศมีแนวโน้มอัตราการดื่มลดลงในปี 2550 ประชากรที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีนเมาในปี 2550 เริ่มดื่มสุราเมื่ออายุประมาณ 20.5 ปีโดยผู้ชายเริ่มดื่มเร็วกว่าผู้หญิง คือ 19.5 ปี และ 25.9 ปีตามลำดับโดยกลุ่มเยาวชนเริ่มดื่มอายุประมาณ 17 ปี ส่วนวัยทำงานและวัยสูงอายุเริ่มดื่มที่อายุ 20 และ 23 ปี ตามลำดับ

ผลการสำรวจพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีนเมา พบว่าในระหว่าง 12 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์มีผู้ที่ไม่เคยดื่มสุราร้อยละ 63.2 เป็นผู้ที่เคยดื่ม (ปัจจุบันไม่ดื่มแล้ว) ร้อยละ 6.8 และเป็นผู้ที่ดื่มอยู่ในปัจจุบัน 15.3 ล้านคน หรือ ร้อยละ 30.0 ซึ่งในจำนวนนี้เป็นผู้ดื่มทุกเดือน (1-3 วัน: เดือน) มากที่สุด คือร้อยละ 7.9 รองลงมาเป็นผู้ที่ดื่มทุกสัปดาห์และดื่มนาน ๆ ครั้ง (1-2 วัน: สัปดาห์และน้อยกว่า 1 วัน: เดือน) ร้อยละ 5.7 และ 4.1 ตามลำดับ

ประเภทของสุราหรือเครื่องดื่มมีนเมาที่ประชากร ดื่ม 3 ลำดับแรก คือเบียร์มากที่สุด คือ ร้อยละ 45.7 รองลงมา คือสุราขาวกับสุราสีห่อไทย คือ ร้อยละ 39.2 และ 10.7 ตามลำดับ โดยพบว่าผู้หญิงนิยมดื่มเบียร์มากกว่าสุราประเภทอื่น คือร้อยละ 59.6 ในขณะที่ผู้ชายนิยมดื่มทั้งเบียร์และสุราขาวในสัดส่วนที่สูง คือร้อยละ 43.1 และ 41.7 ตามลำดับหากพิจารณาตามเขตการปกครอง พบว่าประชากรในเขตเทศบาล นิยมดื่มเบียร์มากที่สุด คือ ร้อยละ 60.6 ในขณะที่นอกเขตเทศบาล นิยมดื่มสุราขาว คือ ร้อยละ 48.0 สำหรับกลุ่มวัยเยาวชนและวัยทำงานนิยมดื่มเบียร์มากที่สุด คือร้อยละ 56.0 และ 45.4 ตามลำดับส่วนวัยสูงอายุดื่มสุราขาวมากที่สุด คือร้อยละ 56.2

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำการศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร ปี 2550 เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้สูบบุหรี่และผู้ดื่มสุรา อายุที่เริ่มสูบและดื่มประเภทของบุหรี่ที่สูบและสุราที่ดื่ม ตลอดจนลักษณะทางประชากรของผู้ที่สูบและดื่ม โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 เดือน (กรกฎาคม – กันยายน 2550) จากครัวเรือนตัวอย่างในทุกจังหวัดทั่วประเทศ ทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาล ประมาณ 80,000 ครัวเรือน ซึ่งสรุปผลสำคัญจากการสำรวจได้ดังนี้

- ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปจำนวน 51.2 ล้านคน เป็นผู้ดื่มสุราในช่วง 12 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์ประมาณ 15.3 ล้านคน หรือร้อยละ 30.0 ซึ่งในจำนวนนี้เป็นผู้ดื่มแบบ

ทุกเดือน (1 – 3 วันต่อเดือน) มากที่สุดคือ ร้อยละ 7.9 รองลงมาเป็นดื่มทุกสัปดาห์ (1-2 วันต่อสัปดาห์) คือ ร้อยละ 5.7

- อายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มคือ 20.5 ปี
- คนกลุ่มวัยทำงาน (25 – 59 ปี) มีอัตราการดื่มสูงกว่าคนกลุ่มวัยอื่น คือ ร้อยละ 34.4 กลุ่มเยาวชน (15 – 24 ปี) มีอัตราการดื่มร้อยละ 21.9
- ผู้ชายดื่มสุรามากกว่าผู้หญิง ประมาณ 6 เท่า (ผู้ชายร้อยละ 51.0 เป็นผู้หญิงร้อยละ 8.8)
- แนวโน้มการดื่มสุราของประชากรไทยโดยรวมมีอัตราลดลงจากปีที่ผ่านมา คือ ร้อยละ 31.5 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 29.3 ในปี 2550

2.3 ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุจากการดื่มแอลกอฮอล์

ถ้าในระดับแอลกอฮอล์มีอยู่สูงกว่า 50 มิลลิกรัม ก็ถือว่าเป็นผู้ที่เมาแอลกอฮอล์สามารถนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุหรือสร้างความเดือดร้อนให้แก่บุคคลอื่นได้ โดยสิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้นำไปสู่ถึงปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีการเริ่มบริโภคแอลกอฮอล์

1. ความอยากลองเป็นธรรมชาติของมนุษย์ในการที่อยากจะลองหรือเผชิญกับสิ่งใหม่ๆ โดยเฉพาะในวัยที่ความรู้สึกอยากลองเป็นเรื่องที่ทำหาย ตื่นเต้น สนุกสนาน เช่น ในวัยรุ่น

2. กลุ่มเพื่อน หลายคนไม่กล้าที่จะปฏิเสธ เมื่อถูกเพื่อนชวนให้ดื่มแอลกอฮอล์ หรือบางคนมีทัศนคติว่า การดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อน หมายถึงการรักพวกพ้องเป็นหนึ่งเดียวกันทำให้เกิดความเพลิดเพลินและความสนุกสนาน

3. สังคมและวัฒนธรรม สังคมไทยมองเรื่องการดื่มแอลกอฮอล์ว่าเป็นเรื่องธรรมดา จะเห็นได้ว่า งานสังสรรค์ งานเลี้ยง งานฉลอง และงานประเพณีต่างๆ แทบทุกงานจะต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนประกอบด้วยเสมอ ทำให้ผู้ที่เติบโตในสังคมลักษณะนี้มองว่า การดื่มเป็นเรื่องธรรมดาเพียงแต่สำหรับตนเองจะเป็น โอกาสใดเท่านั้น

4. ความเชื่อ เมื่อใดที่คนเรามีความเชื่อว่า สิ่งที่ตนเองกำลังกระทำไม่เป็นอันตรายต่อตนเอง และสามารถที่จะควบคุมสถานการณ์ได้ เมื่อนั้นจะยิ่งทำให้ความกังวลใจหรือความกลัวที่จะกระทำสิ่งนั้นๆลดน้อยลง และทัศนคตินี้ไปสอดคล้องกับความเชื่อที่มีต่อแอลกอฮอล์โดยช้านานมาแล้วคนมักจะเชื่อ ในสรรพคุณของยาองเหล้า และเชื่อว่าการดื่มแอลกอฮอล์เป็นครั้งคราวหรือประเภตติกรื้ออื่นๆคงไม่น่าจะเป็นปัญหากับตนเอง

5. กระแสของสื่อโฆษณา ปัจจุบันนี้สื่อต่างๆมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนอย่างมาก และในเรื่องที่เกี่ยวกับแอลกอฮอล์ จะเห็นว่า มีการแข่งขันทางการค้ากันสูงมาก โฆษณาที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอยู่มากมาย ซึ่งเป็นกลยุทธ์ของบริษัทผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จะต้องพยายามสร้างสื่อโฆษณาขึ้นเป็นจำนวนมาก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกอยากลอง และรู้สึกว่า การบริโภค แอลกอฮอล์นั้นเป็นเรื่องที่ดีงาม หรือเป็นเรื่องที่ควรจะมีใจในฐานะที่เกิดเป็นคนไทย (ซึ่งจริงๆแล้วไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลย) หรือเป็นเรื่องที่ผู้ชายควรจะต้องลอง เพื่อแสดงความเป็นลูกผู้ชายอย่างแท้จริง บางผลิตภัณฑ์จะเจาะจงกลุ่มเป้าหมายพิเศษ เช่น กลุ่มสุภาพสตรีให้หันมาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น นอกจากสื่อโฆษณา สินค้าเครื่องดื่มแล้ว สื่อในลักษณะบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ ละคร หรือแม้กระทั่งเพลง ก็มีส่วนดึงดูดใจผู้ชมให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามได้ สิ่งต่างๆเหล่านี้ รวมทั้งสินค้าที่สะดวกต่อการซื้อหา ก็มีส่วนอย่างมากต่อการส่งเสริมการบริโภคเครื่องดื่มประเภทนี้

6. ความเครียด คุณสมบัติของแอลกอฮอล์ สามารถทำให้ผู้ดื่มเกิดความรู้สึกผ่อนคลายความทุกข์ และเกิดความคิดที่คนอง ทำให้ในหลายๆครั้ง การดื่มเพื่อลดความเครียดจึงเป็นเหตุผลอย่างหนึ่งของผู้ดื่ม และยังเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีการดื่มอย่างต่อเนื่อง แต่จากการศึกษาพบว่า เมื่อดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก จะทำให้เกิดความรู้สึกตรงกันข้าม คือ ภาวะกระวนกระวาย เครียด หรือหงุดหงิดได้ง่าย โดยเฉพาะช่วงที่ระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดเริ่มลดลง

ปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีการบริโภคแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง

1. การเรียนรู้ การเรียนรู้ว่า เมื่อตนเองได้บริโภคแอลกอฮอล์แล้ว ทำให้เกิดความสุข ความพึงพอใจ จะเป็นเหตุที่ทำให้เกิดความอยาก และมีการบริโภคแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง เรียกว่า อารมณ์ดีใจ ซึ่งความสุขความพึงพอใจเหล่านี้จะสัมพันธ์กับช่วงเวลาในระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงขึ้นหลังจากเริ่มบริโภคได้ไม่นาน

2. ความเครียด คนที่เครียดง่าย ขาดทักษะในการปรับตัว หรือแก้ไขปัญหา อาจพบว่า การบริโภคแอลกอฮอล์ช่วยทำให้ลืมความเครียดได้ชั่วคราว ในขณะที่ยังคงขาดทักษะในการแก้ไขปัญหาชีวิตคนเหล่านั้นจะหันมาพึ่งแอลกอฮอล์จนเกิดการติดขึ้นได้ในที่สุด

3. ภาวะคือต่อฤทธิ์แอลกอฮอล์ เมื่อบริโภคแอลกอฮอล์ไปได้ระยะหนึ่ง จะเกิดการคือต่อฤทธิ์แอลกอฮอล์ขึ้น อาจเป็นเพราะเกิดการเผาผลาญของแอลกอฮอล์ในร่างกายได้มากขึ้น ทำให้ฤทธิ์ต่างๆของแอลกอฮอล์หมดไปอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ต้องดื่มในปริมาณที่มากขึ้น หรืออาจเกิดจากการที่ร่างกาย โดยเฉพาะ สมองของเรามีการปรับตัวในลักษณะที่เคยชินต่อฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ ทั้งหมดนี้จะนำไปสู่การบริโภคแอลกอฮอล์ในปริมาณที่มากขึ้นเพื่อให้ได้ฤทธิ์ที่พึงประสงค์ดั้งเดิม

4. ภาวะขาดแอลกอฮอล์ เกิดอาการเช่นเดียวกับภาวะขาดสารเสพติด ทั่วไป หรือที่เรียกกันว่า อาการลงแดง เนื่องจากการบริโภค แอลกอฮอล์ในปริมาณหนึ่งอย่าง ต่อเนื่องจะ เกิดผลต่อการปรับตัวของสมอง ดังนั้นเมื่อ ปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายลดลง จึง ส่งผลต่อการทำงานของสมอง ทำให้เกิดอาการกระสับกระส่าย มือสั่น นอนไม่หลับ และต้องหวน กลับมาดื่มแอลกอฮอล์เพื่อระงับอาการเหล่านี้

ปัจจัยต่างๆดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นด้านค่านิยมของสังคม การแข่งขันกัน ทางด้านการค้า การทะเลาะหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจังของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการที่จะ ควบคุมดูแล และความเชื่อส่วนบุคคล นอกจากนี้แล้ว ความอยากที่เกิดจากการทำงานของสมองที่ ถูกกระตุ้นโดยสารชนิดนี้ ฯลฯ ล้วนเป็นปัจจัยที่ผลักดันและส่งเสริม ให้วงจรการบริโภคแอลกอฮอล์ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สรุปลักษณะมาจากปัจจัย 4 ประการดัง รายละเอียดต่อไปนี้

1. ความอยากรู้อยากลอง ความอยากรู้อยากลองมักเกิดขึ้นกับเยาวชน ซึ่งอยู่ ระหว่าง 13 – 20 ปี คนที่อยู่ในวัยดังกล่าวมีความเจริญเติบโตทางร่างกายอย่างรวดเร็ว จากวัยเด็ก กลายเป็นวัยผู้ใหญ่ คนในวัยนี้เกิดความอยากรู้อยากเห็นอยากทดลองในทุกสิ่งทุกอย่างมากกว่าวัย อื่นๆ และเมื่อได้ทดลองดื่มสุราเนื่องจากอยากรู้ถึงรสชาติว่าเป็นอย่างไร และเมื่อดื่มเป็นระยะ เวลานานเข้าก็เลยทำให้เกิดการติดสุรา

2. ดื่มเพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บและความผิดหวัง มียาบางชนิดที่ต้องผสมกับ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในระยะของการใช้ยาที่จะเจริญอาหาร แต่เมื่อใช้ยาที่ผสมกับเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เป็นระยะเวลานาน ก็จะเกิดการเสพติดขึ้นและต้องดื่มเป็นประจำ ร่างกายที่อ่อนแออยู่ แล้วเมื่อติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็อาจจะมีโรคแทรกซ้อนได้ นอกจากโรคทางกายแล้ว ความกลัด กลุ้ม ผิดหวัง ยังเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อให้ลืมความกลัดกลุ้มใจนั้น

3. ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อให้จิตใจเข้มแข็งหรือดื่มข่มใจ เพราะคน ส่วนมากเชื่อว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความกล้า การกระทำในลักษณะกล้านั้น ไม่ได้ เกิดจากความเข้มแข็งของจิตใจแต่เกิดจากความมึนเมา พฤติกรรมที่แสดงออกไม่ได้อยู่ในความ ควบคุมของสติสัมปชัญญะ จึงทำให้เกิดการกระทำต่างๆ โดยปราศจากความยั้งคิด ซึ่งนำไปสู่การ กระทำผิด และความผิดส่วนมากเป็นการประทุษร้ายชีวิต ทำร้ายร่างกายและความผิดเกี่ยวกับเพศ

4. ดื่มโดยเห็นว่าเป็นค่านิยมของสังคม ค่านิยม คือสิ่งที่คนส่วนมากยกย่อง แสวงหา อยากมี อยากเป็น เช่นความรู้ การมีทรัพย์สิน ตำแหน่ง การมีเกียรติ หรือความเป็นผู้ดี เป็นต้น

ดังนั้นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีผู้เข้าใจกันว่าเป็นค่านิยมของสังคม ซึ่งพอจะแยกออกได้ เป็น

4.1 เยาวชน ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเข้าใจว่าสังคมของ ผู้ใหญ่ทำกัน เนื่องจากตนเองมีร่างกายเป็นผู้ใหญ่แล้ว ก็อยากจะลอกเลียนแบบให้เหมือนกิจกรรมที่ ผู้ใหญ่ทำกัน ก็เลยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถึงแม้จะเกิดความระคายเคืองในหลอดอาหาร และเมื่อ ดื่มบ่อยๆก็เลยติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4.2 ผู้ใหญ่ ก็อยากลอกเลียนแบบสังคมชั้นสูง เพราะเข้าใจว่า สังคมผู้ดีชั้นสูงนั้น จะต้องมีการสังสรรค์กันด้วยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถ้าไม่มีเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์สังสรรค์กันจะถือว่าเป็นสังคมผู้ดีไม่ได้ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งเสพติดชนิดหนึ่ง และเป็นอบายมุขอีกด้วย ดังนั้นการสังสรรค์ด้วยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงไม่ใช่ลักษณะของ สังคมผู้ดีที่เหมาะสม

4.3 คนบางกลุ่มชอบทำตัวเลียนแบบชาวต่างประเทศ เมื่อ อ่านเจอในตำราเรื่องการจัดงานสังสรรค์ต่างๆ แต่ละงานมีวิธีผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบต่างๆ อยู่ด้วย ก็เลยเข้าใจว่าในสังคมของต่างประเทศนิยมใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่ม จึงเอา อย่างบ้าง

4.4 ความเข้าใจผิด คิดว่าเป็นค่านิยมอย่างหนึ่ง คือ การดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วทำให้สมองแจ่มใส เขียนกาพย์ กลอน หรือหนังสือได้ดี เช่น สุทรภู่ หรือ คนอื่นๆอันที่จริงแล้วบุคคลเหล่านี้เวลาที่แต่งหนังสือไม่ได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4.5 ตัวอย่างจากสื่อ ได้แก่ ละครโทรทัศน์และภาพยนตร์ ทำ ให้เกิดการลอกเลียนแบบเพราะว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ดี และเป็นค่านิยมที่ถูกต้อง ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ดื่มแอลกอฮอล์หรือเครื่องดื่มมีนเมา

จำนวนประชากรที่เริ่มดื่ม พ.ศ. 2550 ระดับปริญญาตรี

สาเหตุที่เริ่มดื่มสุรา	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
รวม	100.00 (14,968,690)	100.0 (12,655,612)	100.0 (2,313,678)
อยากทดลองดื่ม	29.8	32.7	13.8
ผู้ใหญ่ใช้ไปซื้อ	0.2	0.2	0.1
เข้าสังคมหรือสังสรรค์	41.2	37.6	61.0

สาเหตุที่เริ่มดื่มสุรา	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
เพื่อความโก้เก๋	0.8	0.9	0.2
เพื่อความเป็นผู้ใหญ่	0.5	0.5	0.2
เครียดหรือวิตกกังวล	0.9	0.7	2.1
ตามอย่างเพื่อนหรือเพื่อนชวน	23.3	25.0	13.5
ตามอย่างสมาชิกในครอบครัว	0.3	0.2	0.8
ตามอย่างคาราหรือผู้มีชื่อเสียง	2.0	1.6	4.2
เพื่อเจริญอาหาร	0.7	0.3	2.9
ใช้เป็นยาหรือส่วนผสมของยา	0.1	0.1	0.2
ความผิดหวัง	0.4	0.2	1.0
อื่นๆ	*	*	*

หมายเหตุ * น้อยกว่าร้อยละ 0.1

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, การสำรวจพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของประชากร พ.ศ.2550
[Online].accessed 8 July 2551. Available from http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/service/survey/sum_alco-ciga50.pdf

2.3 ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์

ภาวะมีเนื้องอกจากแอลกอฮอล์

ภาวะมีเนื้องอกจากแอลกอฮอล์เป็นผลจากการที่แอลกอฮอล์ในกระแสเลือดไปมีผลต่อการทำงานของสมอง ทำให้เกิดอาการต่างๆแตกต่างกันไปตามระดับของแอลกอฮอล์ ในกระแสเลือด ผู้ดื่มจะมีอาการมากขึ้นเรื่อยๆ ควบคู่กันไปกับปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่ ปริมาณของแอลกอฮอล์ที่บริโภคเข้าไป อัตราการเพิ่มสูงขึ้นของแอลกอฮอล์ในร่างกาย ยิ่งดื่มเร็วอัตรานี้จะยิ่งมากขึ้น ทำให้มีอาการได้เร็ว และมากขึ้นตามลำดับ ภาวะร่างกายของแต่ละคนที่ตอบสนองต่อแอลกอฮอล์ ซึ่งบางคนต้องใช้แอลกอฮอล์ปริมาณมากจึงจะเกิดอาการขึ้นได้ นอกจากนี้ปัจจัยทางพันธุกรรมที่เป็นตัวกำหนดการตอบสนองของสมองที่มีต่อระดับแอลกอฮอล์ และภาวะของอารมณ์และสิ่งแวดล้อมในขณะที่ดื่ม

ผลของแอลกอฮอล์ที่มีต่อการทำงานของสมองจะสัมพันธ์กับปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด โดยในระดับต่ำ จะมีผลต่อการควบคุมอารมณ์ให้รู้สึกเร่าแรง คึกคัก และความวิตกกังวล

ลดลง ต่อมา เมื่อระดับของแอลกอฮอล์เริ่มสูงขึ้น ก็จะมีผลต่อการประสานงานต่างๆในระบบการทำงานของสมอง ทำให้พูดไม่ชัดเจน เดินเซ การประสานงานระหว่างสายตา สมอง และการกระทำเริ่มผิดพลาด การตัดสินใจบกพร่อง มองเห็นภาพ ไม่ชัด ภาพซ้อน จะมีผลต่อการทำงานของสมองอย่างรุนแรง ทำให้สูญเสียต่อการควบคุมการทำงานของกล้ามเนื้อ คลื่นไส้ อาเจียน จิตใจสับสน และถ้าระดับของแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้นไปอีก จะทำให้หมดสติได้ นอกจากนี้ ภาวะมึนเมาจากแอลกอฮอล์ยังมีผลเสียต่อร่างกายในด้านต่างๆ กล่าวคือ ทำให้เกิดอาการหน้าแดง ใจเต้นแรง หายใจเร็ว มีพฤติกรรมที่รุนแรง ก้าวร้าว และยังมีผลเสียต่อความจำ ทำให้จำอะไรไม่ได้ในขณะที่มึนเมา ในภาษาอังกฤษเรียกอาการนี้ว่า แบล็กเอาท์ (Blackout)

ภาวะขาดแอลกอฮอล์

เกิดจากการลดลงของระดับแอลกอฮอล์ ซึ่งจะส่งผลต่อการทำงานของสมองทำให้เกิดอาการต่างๆตามมา อาการจะขึ้นอยู่กับว่าผู้นั้น เป็นผู้ที่ดื่มจนกลายเป็นผู้ติดแอลกอฮอล์ หรือไม่ โดยทั่วไป ผู้ที่ไม่ติดแอลกอฮอล์จะเกิดอาการขาดแอลกอฮอล์ได้หลังจากดื่มในปริมาณที่มาก โดยมีลักษณะที่เรียกกันว่า เมาค้างในตอนเช้า หรือยังไม่สร่างจากเมาเมื่อคืน อาการจะเริ่มเกิดขึ้นหลังจากหยุดดื่มได้ 4 - 6 ชั่วโมง โดยมีอาการปวดศีรษะ มือสั่น หงุดหงิด กระวนกระวาย ตาสู้แสงสว่างไม่ได้ รวมทั้งอาจมีอาการใจสั่นร่วมด้วย อาการต่างๆเหล่านี้จะเป็นอยู่ประมาณ 24 - 28 ชั่วโมง สำหรับอาการขาดแอลกอฮอล์ในผู้ ที่ดื่มจนติดแล้วนั้น อาการจะเริ่มเป็นตามช่วงระยะและลำดับเวลาดังนี้ ในช่วง 6 - 24 ชั่วโมงแรกหลัง จากหยุดหรือลดปริมาณการดื่ม จะมีอาการมือสั่น ปวดศีรษะ หงุดหงิด กระวนกระวาย ใจสั่น นอนไม่หลับ ในบางรายจะเริ่มเกิดอาการประสาทหลอน ส่วนใหญ่เป็นอาการหูแว่ว หวาดระแวง กลัวคนจะมาทำร้าย บางรายจะพบอาการชักกระตุกเกร็งทั้งตัวได้ อาการต่างๆจะเป็นอยู่ประมาณ 24 - 28 ชั่วโมง และหากผู้นั้นเป็นผู้ที่ติดแอลกอฮอล์อย่างรุนแรงก็จะทำให้เกิดอาการต่างๆตามมา ได้อีกคือ ประมาณ 36 - 32 ชั่วโมง หลังจากหยุดดื่มหรือลดปริมาณการดื่มลง จะเกิดอาการสับสน จำวัน เวลา สถานที่ และบุคคลไม่ได้ เพื่ออย่างรุนแรง กระวนกระวาย ได้ยินเสียงแว่ว ภาพหลอน ควบคุมตัวเองไม่ได้ อาการเหล่านี้จะเป็นมากขึ้นเรื่อยๆ บางรายอาจเป็นได้นานถึงสัปดาห์ หากไม่ได้ รับประทานอย่างถูกต้องและเหมาะสม จะมีอันตรายต่อสุขภาพตามมาได้ นอกจากนี้ บางรายที่ติดแอลกอฮอล์อาจเกิดภาวะขาดแอลกอฮอล์ในลักษณะที่เรื้อรังได้คือ จะมีอาการนอนไม่หลับ ความจำบกพร่อง อ่อนเพลีย และการทำงานของระบบอัตโนมัติของร่างกาย ผิดปกติไป เช่น ใจสั่น ใจเต้นเร็ว อาการเหล่านี้จะเป็นต่อเนื่องได้นาน 6 - 24 เดือน ถึงแม้ว่าจะหยุดดื่มแอลกอฮอล์แล้วก็ตาม

ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ มีหลายด้านที่สำคัญ มีดังนี้

1. ผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ดื่ม

ในการดื่มแอลกอฮอล์นั้นจะมีผลกระทบทางด้านจิตใจโดยตรง คนที่ติดแอลกอฮอล์จะคิดถึงแต่เรื่องแอลกอฮอล์อย่างเดียว ไม่ว่าจะทำอะไรที่ไหนอย่างไรจะคิดถึงแต่เรื่องแอลกอฮอล์เท่านั้น มักจะเป็นคนที่ชอบโกหกตัวเอง เพราะในระบบจิตใจมีแต่การใช้จิตปฏิเสธเท่านั้น คือไม่ยอมรับว่าตัวเองมีปัญหาเกี่ยวกับการติดแอลกอฮอล์ คนที่ติดมักจะหลง ๆ ลืม ๆ ย่อมมีแต่ผลเสียต่อร่างกายเป็นอย่างมาก เมื่อแอลกอฮอล์ผ่านเข้าสู่ระบบอาหาร จะทำให้เกิดอาการระคายเคืองที่เยื่อหุ้มหลอดอาหารตอนต้น กระเพาะจะอักเสบ เกิดมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน และอาจจะเป็นแผล แอลกอฮอล์เป็นพิษต่อตับมาก เมื่อดื่มแอลกอฮอล์มาก ๆ จะมีไขมันสะสมอยู่ในเซลล์ของตับ และทำให้ตับอักเสบ คือ ทำให้เซลล์ในตับบวม ถ้าเลิกดื่มแอลกอฮอล์ได้ ตับก็จะคืนสู่สภาพปกติได้ นอกจากนี้แอลกอฮอล์ยังมีผลกระทบต่อระบบประสาทอย่างมาก เส้นประสาทที่เลี้ยงกล้ามเนื้อจะต้องพึ่งวิตามินบี เมื่อวิตามินบีมีไม่พอ ปลายประสาทจะทำงานไม่ได้ จะเกิดอาการชา กล้ามเนื้อจะอ่อนเพลีย ทำให้ไม่มีเรี่ยวแรง และยังทำลายประสาทส่วนกลางด้วย คือ ทำให้เกิดความจำเสื่อม มีปัญหาทางด้านจิตใจ มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วเกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสิ้น

ตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ คือ การเกิดอุบัติเหตุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุบัติเหตุจากรถ ถ้าผู้ขับขี่รถดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับรถจะเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายมาก ซึ่งเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้วจะทำให้ตนเอง บุคคลอื่นที่นั่งโดยสารไปด้วย และประชาชนที่กำลังเดินทางในบริเวณนั้น ได้รับความเจ็บ เสียชีวิต หรือพิการและเสียทรัพย์สินได้ จากรายงานอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกทั่วประเทศไทย ประจำปี พ.ศ.2535 ปรากฏว่ามีจำนวน 61,329 ราย มีคนตายจำนวน 8,184 คน บาดเจ็บจำนวน 20,702 คน มูลค่าทรัพย์สินเสียหายประมาณ 607,793,000 บาท และมีแนวโน้มจะเพิ่มสูงมากขึ้นอย่างรวดเร็ว และสาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกมากที่สุด คือ ผู้ขับขี่รถเมาแอลกอฮอล์ หรือของเมาอย่างอื่น เนื่องจากฤทธิ์ของแอลกอฮอล์จะกดประสาทส่วนกลางซึ่งทำหน้าที่ในการตัดสินใจและการบังคับรถ แอลกอฮอล์หรือของเมาอย่างอื่นจึงมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุจราจรทางบกที่เกิดขึ้น นอกจากนี้จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปีพ.ศ.2547 พบว่า มีสัดส่วนของผู้ได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากผู้ขับขี่รถที่มีพฤติกรรมดื่มแอลกอฮอล์ ถึงร้อยละ 85.6 ของผู้ได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุในช่วงเทศกาลต่างๆ เช่น ปีใหม่ สงกรานต์ หรือเทศกาลอื่นๆ คนไทยนิยมเดินทางและมีการดื่มแอลกอฮอล์ฉลองเทศกาลเหล่านั้น ทั้งผู้ขับขี่รถและบุคคลทั่วไป สถิติการเกิดอุบัติเหตุทางรถจึงค่อนข้างสูงกว่าภาวะปกติ อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาปกติที่ไม่ใช่เทศกาลจะมีคนเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุเนื่องจาก

แอลกอฮอล์ ร้อยละ 26.0 (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล 2546) นอกจากนี้ ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ยังทำให้ผู้ดื่มความจำเสื่อม มีปัญหาทางด้านจิตใจ มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในวัยรุ่นของประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า สาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งเกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น พบว่าวัยรุ่นที่ดื่มแอลกอฮอล์ มักจะจำเรื่องราวต่างๆ ได้น้อยกว่าบุคคลในวัยเดียวกันที่ไม่ดื่มสุราร้อยละ 10 จากผลการวิจัยของ Substance Abuse and Mental Health Services Administration (1999) ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าร้อยละ 31 ของบุคคลที่อายุระหว่าง 12-17 ปี ที่ดื่มแอลกอฮอล์มีปัญหาทางจิต และ National Institute on Alcohol Abuse and Alcoholism (1998) ได้สำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 18-24 ปี ที่ดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันร้อยละ 60 เรียนไม่สำเร็จระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และเริ่มดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่ก่อนอายุ 16 ปี

2. ผลกระทบต่อครอบครัว

สมาชิกบางคนของครอบครัว เมื่อดื่มแอลกอฮอล์จนมาแล้วมักจะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ครอบครัว กล่าวคือ นอกจากจะเสียเงินค่าแอลกอฮอล์แล้วยังก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทในครอบครัว อีกทั้งพบว่า ครอบครัวที่สมาชิกดื่มสุราก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากกว่าครอบครัวที่สมาชิกไม่ดื่มสุราถึง 3.84 เท่า นอกจากนี้การดื่มแอลกอฮอล์ยังก่อให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องอีกหลายอย่าง เช่น ปัญหาสุขภาพ พฤติกรรมรุนแรง ก้าวร้าว ปัญหาอุบัติเหตุ ปัญหาการเรียน ปัญหาการเงิน ปัญหาครอบครัว เป็นต้น

3. ผลกระทบต่อสังคม

จากการวิจัยพบว่า เมื่อเกิดการฆาตกรรมแล้วผ่าศพพิสูจน์และเอาคนที่ม่ี่เรื่องกันมาตรวจจะพบว่าในร่างกายจะมีแอลกอฮอล์อยู่เสมอ เพราะเกือบ 60 เปอร์เซ็นต์ของกรณีฆาตกรรม แอลกอฮอล์จึงเป็นตัวประกอบที่สำคัญอยู่ด้วย แอลกอฮอล์ยังมีบทบาทต่อการก่อให้เกิดอุบัติเหตุ เพราะคนเมาที่ขับรถก็เหมือนคนบ้าคนที่ม่ี่อาวุธร้ายอยู่ในมือ สามารถจะฆ่าชีวิตอันบริสุทธิ์ของผู้คนได้ง่าย แต่ถ้าดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นศูนย์บังคับจิตใจอาจจะเสียไปจะทำให้เกิดความก้าวร้าว ถึงกับทุบตีลูกเมียได้ พบว่า ผู้ที่ฆ่าตัวตายนั้นครั้งต่อครั้งฆ่าตัวตายไม่สำเร็จถ้าไม่ได้ดื่มแอลกอฮอล์ให้เกิดความกล้าเพิ่มขึ้นและเมื่อร่างกายขาดแอลกอฮอล์จะทำให้เกิดความกระหายอยากจะดื่มแอลกอฮอล์ขึ้นมาทันที

4. ผลกระทบด้านอื่น

ผลกระทบจากการดื่มสุรายังมีด้านอื่นอีก เป็นต้นว่า Wechsler and Lee (2002) พบว่านักศึกษาที่อายุต่ำกว่า 21 ปี ถึง 23 ปี ที่ดื่มสุรา ได้รับการตักเตือนจากสถาบันการศึกษา ร้อยละ 12.6 ถูกจับและถูกปรับร้อยละ 6.9 ถูกเชิญให้เข้ารับการอบรมให้ลดละเลิกดื่มสุรา ร้อยละ

7.2 และถูกเชิญให้เข้าโปรแกรมรักษานำบำบัดการติดสุรา ร้อยละ 4.4 จากผลการวิจัยของ Substance Abuse and Mental Health Services Administration (1999) ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ร้อยละ 31 ของบุคคลที่อายุระหว่าง 12-17 ปี ที่ดื่มสุรามีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อสังคม

ลักษณะด้านบุคคล และครอบครัวกับการดื่มสุรา

- เกรดเฉลี่ย/ ผลการเรียน

Jerson et al. (1980) ศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจะดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเด็กนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ซึ่งคล้ายคลึงกับผลการศึกษาของ อดิศวร หลายชูไทยและคณะ (2545) ที่พบว่านักเรียนวัยรุ่นชายที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.0 เคยดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 68.5 ซึ่งมากกว่านักเรียนชายที่มีผลการเรียนอื่น นอกจากนี้ผลการศึกษาของจิราภรณ์ เทพหนู (2540) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำและปานกลางมีโอกาสเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์เป็น 9.85 และ 2.30 เท่า ของนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

- รายได้ของนักศึกษา/ ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับ

สุริย์ สถาพรนานนท์ (2529) ศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนมาก มีความตั้งใจที่จะดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่านักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนน้อย

- การใช้เวลาว่าง

ภาวิณี อยู่ประเสริฐ (2540) ศึกษาพบว่าการใช้เวลาว่างของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด โดยมักจะใช้เวลาว่างไปร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ไปเดินเล่นตามศูนย์การค้าและแหล่งบันเทิง ส่วนจิราภรณ์ เทพหนู (2540) ศึกษาพบว่านักเรียนที่ใช้เวลาว่างในการเล่นดนตรีกับเพื่อนดื่มแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนที่ใช้เวลาว่างในการดูหนังฟังเพลงอยู่กับบ้าน

- ลักษณะที่พักอาศัย

ยุพา ชูสิทธิกุล (2543) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.9) พักอยู่หอพักหรือบ้านเช่า สำหรับ Wechsler and Lee (2002) ศึกษาพบว่า นักศึกษาที่อายุต่ำกว่า 21 ปี และอายุระหว่าง 21-23 ปี ที่อาศัยอยู่บ้านเดียวกับบิดา มารดา จะดื่มสุราร้อยละ 29.9 ซึ่งน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่ได้พักอยู่บ้านเดียวกับบิดามารดา ดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 53.9 เป็นต้น ซึ่งคล้ายคลึงกับผลการศึกษาของ จิราภรณ์ เทพหนู (2540) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่พักอาศัยอยู่บ้านเดียวกับบิดามารดา มักจะไม่ดื่มแอลกอฮอล์หรือดื่มแอลกอฮอล์น้อยกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับเพื่อนหรืออยู่ตามลำพัง

- สัมพันธภาพในครอบครัว

รุ่งวิทย์ มาสงามเมือง (2539) ได้ศึกษาการดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี พบว่า ครอบครัวที่บิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำ

นักเรียนจะดื่มแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนในครอบครัวที่บิดามารดาร์กใคร่กันดี นอกจากนั้น จากการศึกษาของประกิจ โพธิอาสน์ (2541) พบว่า การดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น 15-19 ปี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กับ สัมพันธภาพของสมาชิกในครอบครัว

- ขนาดของครอบครัว รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา และระดับการศึกษาของบิดามารดา

จากการศึกษาของชัยยุทธ ดายา (2534) เกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสกลนคร จำนวน 300 คน พบว่า ขนาดของครอบครัว รายได้ของครอบครัวอาชีพของบิดามารดาและระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

- พฤติกรรมการดื่มในครอบครัว

จากการศึกษาของ Stephenson et al. (1996) และรุ่งวิทย์ มาสงามเมือง และคณะ (2543) พบว่า เด็กคนใดที่บิดา มารดา และพี่น้องในครอบครัวดื่มแอลกอฮอล์ เด็กคนนั้นมักมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

2.5 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์

แอลกอฮอล์ ในร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ “เครื่องดื่มแอลกอฮอล์” หมายความว่า สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ไม่รวมถึงยาวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

สุราเป็นสินค้าบริโภคที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพและศีลธรรม รัฐบาลจึงกำหนดให้มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง และดูแลโดยหลายหน่วยงานซึ่งจะกล่าวถึงโดยสรุปถึงสาระสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสุรา

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493

ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 เรื่องเด็กซึ่งประพฤตินไม่สมควรแก่วัย
ข้อ 1 “เด็ก” หมายความว่า ผู้ซึ่งอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

หมวด 5 การปฏิบัติต่อเด็ก

ข้อ 20 ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือให้สุรา หรือบุหรี่ย หรือสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใด แก่เด็กหรือชักจูงเด็กให้ดื่มสุรา หรือสูบบุหรี่ หรือสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใด เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์

หมวด 6 บทกำหนดโทษ

ข้อ 24 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546

มาตรา 26(10) ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำความผิดต่อไปนี้

จำหน่าย แลกเปลี่ยน หรือให้สุราหรือบุหรี่แก่เด็ก เว้นแต่การปฏิบัติการทางแพทย์ (มาตรา 4 “เด็ก” หมายความว่าบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส)

มาตรา 45 ห้ามมิให้เด็กซื้อหรือเสพสุราหรือบุหรี่หรือเข้าไปในสถานที่เฉพาะเพื่อทำการจำหน่ายหรือเสพสุราหรือบุหรี่ หากฝ่าฝืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามเด็กเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและมีหนังสือเรียกผู้ปกครองมาร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือว่ากล่าวตักเตือน ให้ทำทัณฑ์บน หรือมีข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับวิธีการและระยะเวลาในการจัดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์และอาจวางข้อกำหนดให้ผู้ปกครองต้องปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อตามมาตรา 44 วรรคสอง หรือวางข้อกำหนดอื่นใดเพื่อแก้ไข หรือป้องกันมิให้เด็กกระทำความผิดซ้ำอีกก็ได้

หากปรากฏว่าผู้ปกครองของเด็กฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา 39 มาใช้บังคับโดยอนุโลม
บทลงโทษ

มาตรา 78 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

พลงานวิชัยนักษัตรคุ้มครองเด็กและเยาวชน

หมวด 4 การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณ ดังต่อไปนี้

1. วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
2. สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
3. สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร
4. หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
5. สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

6. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

7. สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

8. สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

1. บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

2. บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้

มาตรา 30 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะดังต่อไปนี้

1. ใช้เครื่องอัตโนมัติ

2. การเร่ขาย

3. การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย

4. ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าข่มการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อ หรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือการแลกซื้อ

5. โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องมือแอลกอฮอล์โดยตรงหรือทางอ้อม

หมวด 7 บทกำหนดโทษ

มาตรา 39 ผู้ใดขายเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา 27 หรือมาตรา 28 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 40 ผู้ใดขายเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา 29 หรือมาตรา 30 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 41 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 30 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ส่วนที่ 3 แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์เต็มแอลกอฮอล์

3.1 ความหมายของพฤติกรรม

ราชบัณฑิตยสถาน (2542) อธิบายว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า

พจนานุกรมลงแมน ให้คำจำกัดความว่า พฤติกรรมเป็นการกระทำหรือการตอบสนอง การกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคลและเป็นปฏิสัมพันธ์ของการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นทั้งภายในหรือภายนอก นอกจากนี้ยังรวมถึงกิจกรรมการกระทำที่มีจุดมุ่งหมายสังเกตเห็นได้ หรือผ่านการใคร่ครวญมาแล้ว หรือเป็นไปโดยไม่รู้ตัว

สุรพล พยอมแย้ม (2545 : 18 -19) กล่าวว่า พฤติกรรมในทางจิตวิทยานั้น หมายถึง การกระทำอันเนื่องมาจากการกระตุ้นหรือถูกจูงใจจากสิ่งเร้าต่างๆ การกระทำหรือพฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้อื่นได้สัมผัสรับรู้ ทั้งนี้เราจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมจำนวนมากที่แม้จะกระทำด้วยสาเหตุหรือจุดมุ่งหมายเดียวกัน แต่ลักษณะท่าทีหรืออาการอาจแตกต่างกันออกไป เมื่อบุคคล เวลา สถานที่ หรือสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้ เป็นเพราะการกระทำในแต่ละครั้งของบุคคลที่มีสภาพร่างกายปกติแล้วแต่จะต้องผ่านกระบวนการคิดและการตัดสินใจอันประกอบด้วยอารมณ์ และความรู้สึกของผู้กระทำพฤติกรรมของแต่ละความเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องที่เกี่ยวข้องเสมอ

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงออกมาเพื่อตอบสนองสิ่งต่างๆ พฤติกรรมที่แสดงออกมาไม่เป็นการกระทำที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ ซึ่งอาจจะสังเกตเห็นการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ได้ก็ตาม ซึ่งการกระทำนั้นมีผลมาจากพื้นฐานของความรู้ และทัศนคติของแต่ละบุคคลนั้นๆ

พฤติกรรมของมนุษย์ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมภายนอก หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกให้บุคคลอื่นมองเห็นได้ เช่น การพูด การยิ้ม การเขียนหนังสือ การเดิน เป็นต้น

2. พฤติกรรมภายใน หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลซึ่งผู้อื่นไม่สามารถมองเห็นแต่สามารถวัดได้ เช่น ความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ แรงจูงใจ เป็นต้น พฤติกรรมภายในนี้เราสามารถวัดได้โดยการสอบถามโดยตรงหรือการสอบถามทางอ้อม เช่น การใช้แบบสอบถาม หรือการใช้เครื่องมือวัด

3.2 กระบวนการเกิดพฤติกรรม

สุรพล พยอมแย้ม(2545) ได้แบ่งกระบวนการเกิดพฤติกรรมเป็น 3 กระบวนการ ดังนี้คือ

1. กระบวนการรับรู้ (Perception Process) กระบวนการรับรู้เป็นกระบวนการเบื้องต้นที่เริ่มจากการที่บุคคลได้รับสัมผัสหรือรับข่าวสารจากสิ่งเร้าต่างๆ โดยผ่านระบบประสาทสัมผัส ซึ่งรวมถึงการรู้สึกกับสิ่งเร้าที่สัมผัสนั้นด้วย

2. กระบวนการคิดและเข้าใจ (Cognition Process) กระบวนการนี้อาจเรียกว่า “กระบวนการทางปัญญา” ซึ่งกระบวนการที่ประกอบไปด้วยการเรียนรู้ การคิด และการจำลองสถานการณ์นำไปใช้หรือเกิดพัฒนาการจากการเรียนรู้ต่างๆด้วย การรับสัมผัสและการรู้สึกที่นำมาสู่การผลิตและเข้าใจนี้ เป็นระบบการทำงานที่มีความละเอียดซับซ้อนมาก และเป็นกระบวนการภายในทางจิตใจ ที่ยังมีอาจศึกษาและสรุปเป็นคำอธิบายอย่างเป็นหลักการที่ชัดเจนได้

3. กระบวนการแสดงออก (Spatial Behavior Process) หลังจากผ่านขั้นตอนของการรับรู้และการคิดและเข้าใจ แล้วบุคคลจะมีอารมณ์ตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับรู้นั้นๆ แต่ยังมีได้แสดงออกให้ผู้อื่นได้รับรู้ ยังคงเป็นพฤติกรรมที่อยู่ภายใน แต่เมื่อได้คิดและเลือกที่จะแสดงการตอบสนองให้บุคคลอื่นสังเกตได้เราจะเรียกว่า พฤติกรรมภายนอก ซึ่งพฤติกรรมภายนอกนี้เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่มีอยู่ทั้งหมดภายในตัวบุคคลนั้น เมื่อมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง การแสดงออกมาเพียงบางส่วนที่มีอยู่จริงเช่นนี้ จึงเรียกว่า Spatial Behavior

โดยแท้จริงแล้ว กระบวนการย่อยทั้ง 3 ขั้นตอนนั้น ไม่สามารถแยกออกจากกันหรือเป็นอิสระต่อกันได้ เพราะการเกิดพฤติกรรมแต่ละครั้งจะมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างมาก

3.3 องค์ประกอบของพฤติกรรม

บลูม (อ้างถึงใน สิทธิพันธ์ 2543 : 24) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมว่าเป็นกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ อาจเป็นสิ่งสังเกตได้หรือไม่ได้ และพฤติกรรมดังกล่าวนี้ ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive domain) พฤติกรรมด้านนี้ ได้จำแนกลำดับขั้นตอนของความสามารถเป็นกระบวนการทางด้านสมองและความสามารถทางด้านสติปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ การจำข้อเท็จจริงต่างๆรวมทั้งการพัฒนาความสามารถและทักษะทางสติปัญญา การใช้ความคิด วิจัยอนุมานเพื่อประกอบการตัดสินใจ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล

2. พฤติกรรมด้านเจตคติ (Affective domain) พฤติกรรมด้านนี้ หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ซึ่งได้แก่ อารมณ์ความรู้สึก ความสนใจ เจตคติ การให้คุณค่า การปรับปรุงค่านิยม การแสดงคุณลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ รวมไปถึงความเชื่อ ความรู้สึกของ

บุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆกันจะบอกแนวโน้มของบุคคลในการกระทำพฤติกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ ด้วย ซึ่งได้แบ่งขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมด้านเจตคติ คือ การรับหรือการให้ความสนใจ การตอบสนอง การให้คำนิยม การจัดกลุ่มค่า และการแสดงลักษณะตามคำนิยมที่ยึดถือ

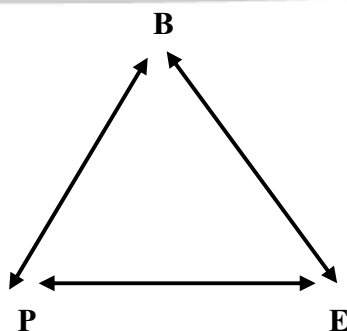
3. พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (Psychomotor domain) พฤติกรรมด้านการปฏิบัตินี้ เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกและสังเกตได้ เป็นพฤติกรรมขั้นสุดท้ายที่บุคคลปฏิบัติออกมาโดยมีด้านความรู้ และด้านเจตคติ เป็นตัวช่วยให้เกิดพฤติกรรมด้านการปฏิบัติที่ถูกต้อง พฤติกรรมด้านนี้สามารถประเมินผลได้ง่ายแต่กระบวนการ ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมในด้านนี้ ต้องอาศัยระยะเวลาและการตัดสินใจหลายขั้นตอน

องค์ประกอบของพฤติกรรมเป็นเรื่องที่มีความสลับซับซ้อนและพฤติกรรมในแต่ละบุคคลที่แสดงออกก็ย่อมแตกต่างกันทั้งนี้ เนื่องจากพื้นฐานการเลี้ยงดูของครอบครัว การศึกษา และการเรียนรู้ หรือสภาพสังคมต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่มีผลต่อพฤติกรรมทั้งสิ้น

3.4 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเป็นทฤษฎีที่มีแนวคิดพื้นฐานที่ว่าพฤติกรรม (Behavior หรือ B) ของมนุษย์ เกิดจากปัจจัยที่สำคัญ 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factor หรือ P) และอิทธิพลของสภาพแวดล้อม (Environment influences หรือ E) (Bandura และคณะ 1977)

Bandura (อ้างถึงใน สิทธิพันธ์ 2543 :33- 34) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมมนุษย์องค์ประกอบภายในตัวมนุษย์เองและสิ่งแวดล้อมต่างก็มีอิทธิพลต่อกันและกันในลักษณะที่แต่ละองค์ประกอบต้องสัมพันธ์กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัย หมายความว่าในบางครั้งบางคราวสิ่งแวดล้อมอาจจะมีส่วนในการทำให้เกิดพฤติกรรมได้มากกว่าองค์ประกอบภายในตัวบุคคล ส่วนในเวลาอื่นองค์ประกอบภายในตัวบุคคลก็อาจจะมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมมนุษย์มากกว่าสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์เช่นนี้อยู่ในลักษณะพึ่งพาอาศัยกันกับความสัมพันธ์

ภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์พฤติกรรมของมนุษย์กับปัจจัยส่วนบุคคลและอิทธิพลของสภาพแวดล้อม

ความสัมพันธ์พื้นฐานที่ว่าพฤติกรรมของมนุษย์ (Behavior หรือ B) ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factor หรือ P) และอิทธิพลของสภาพแวดล้อม (Environment influences หรือ E)

ธีระพร อูวรรณ โณ (2532 : 316 - 324) กล่าวว่า กระบวนการต่างๆ ของการเรียนรู้แบบ หรือการเรียนรู้โดยการสังเกต แบ่งออกเป็น 4 กระบวนการคือ

1. กระบวนการใส่ใจ หมายถึงกระบวนการที่มนุษย์ใส่ใจหรือสนใจในการรับรู้พฤติกรรมจากการสังเกตตัวแบบ การเรียนรู้จากการสังเกตจะเกิดขึ้นได้มากก็ต่อเมื่อบุคคลใส่ใจต่อพฤติกรรมของตัวแบบ แต่การใส่ใจจะมากน้อยเพียงใดขึ้นกับปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นตัวแบบ และปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะผู้สังเกต

2. กระบวนการเก็บจำ เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตประมวลข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบไว้ในความจำในรูปสัญลักษณ์ แทนกิจกรรมที่เลียนแบบ โดยประมวลในลักษณะของภาพพจน์ และในลักษณะของภาษา

3. กระบวนการแสดงออก เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตเปลี่ยนสัญลักษณ์ที่เก็บไว้ในรูปของความจำ จากกระบวนการคงไว้มาเป็นการกระทำในการเรียนรู้จากการกระทำนั้น บุคคลจะสังเกตจากผลของพฤติกรรมหนึ่งๆ ที่แสดงออกและเรียนรู้ผลจากการกระทำหรือการแสดงออกที่เหมาะสมโดยใช้กลไกทางความคิด ดังนั้นกระบวนการแสดงออกจึงเป็นระดับความคิดของผู้สังเกต

4. กระบวนการชูงใจ บุคคลไม่ได้กระทำพฤติกรรมทุกพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ถึงแม้ว่าสามารถทำได้ก็ตาม ก็จะแสดงพฤติกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และจะไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือพฤติกรรมที่จะมีผลให้ต้องลงโทษ

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นสามารถเรียนรู้ได้จากการสังเกตตัวแบบ คือ

ตัวแบบที่มีชีวิตจริง ได้แก่ พ่อ แม่ ลูก มีเวลาอยู่ด้วยกันเกือบตลอดเวลา พ่อแม่จึงเป็นตัวแบบที่วัยรุ่นมีโอกาสติดพฤติกรรมต่างๆ ได้ นอกจากนี้เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบของวัยรุ่นมาก เพราะช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ในกลุ่มเพื่อนของวัยรุ่นทั้งในและนอกโรงเรียนมักจะมีการสร้างบรรทัดฐานของกลุ่มขึ้นมาและมีแรงกดดันต่างๆ ให้สมาชิกในกลุ่มคล้อยตาม วัยรุ่นคนใดที่ไม่คล้อยตามกลุ่มก็จะถูกเพื่อนล้อเลียน หรือไม่ยอมรับให้มีการเข้ากลุ่ม ดังนั้น วัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เหมาะสมก็จะมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น กลุ่มเพื่อนที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็มีโอกาสที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย

ตัวแบบสัญลักษณ์ ได้แก่ คำบอกเล่า คำสั่งสอน สื่อมวลชนต่างๆ สำหรับวัยรุ่นสื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพวกเขามาก เพราะเป็นแหล่งที่สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้มากมายทั้งพฤติกรรม การแสดงออก และอื่นๆ อีกมากมายที่สนใจ อยากรู้อยากลองและ

เข้าไปสัมผัสเพื่อค้นหาเอกลักษณ์ของตนได้ ดังนั้นจึงไม่เป็นการยากที่จะลอกเลียนแบบการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์จากคารา นักร้อง หรือบุคคลสำคัญต่างๆที่สนใจ

เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มผู้ตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ที่เป็นวัยรุ่น สรุปสาเหตุของการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของคนกลุ่มนี้ได้ว่า มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆดังนี้

1. ครอบครัว

ครอบครัวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ โดยทั่วไปแล้วการกระทำผิดของวัยรุ่นมักถูกมองว่า มีสาเหตุมาจากครอบครัว เนื่องจากส่วนใหญ่ยังอยู่ในความดูแลของบิดามารดา ดังนั้นสภาพภายในครอบครัวน่าจะมีผลต่อพฤติกรรมต่างๆ ในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ได้มีการศึกษา และนำเสนอให้เห็นว่า ครอบครัวเป็นปัจจัยสาเหตุต่อปัญหานี้ การขาดการควบคุมหรือเกิดจากการสนับสนุนของพ่อแม่ในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ถ้าพ่อแม่ไม่เห็นว่าการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่เสียหายและสนับสนุนให้ลูกตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ลูกก็จะตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ค่อนข้างบ่อย ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ก็มีผลต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของวัยรุ่นเช่นกัน เพราะสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความกดดันกับวัยรุ่นให้หันเหไปพึ่งพิงสิ่งเสพติดต่างๆ รวมทั้งการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ด้วย ถ้าความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวดี พ่อแม่เอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้เกิดความผูกพันกับครอบครัวและซึมซับบรรทัดฐานต่างๆ ของสังคมจากพ่อแม่ เป็นการป้องกันการกระทำผิดของวัยรุ่นได้ รวมทั้งการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ด้วย

ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ครอบครัวมีหน้าที่พัฒนาของวัยรุ่นในเรื่อง อารมณ์ สติปัญญา ศีลธรรม ความเจริญทางร่างกาย ตลอดจนความเจริญทางสังคม หากครอบครัวทำหน้าที่ได้ดีก็ถือว่าครอบครัวนั้นเป็นครอบครัวที่เป็นปกติ หากครอบครัวทำหน้าที่ขาดความสัมพันธ์ในครอบครัวถือได้ว่าเป็นครอบครัวที่บกพร่องยอมเป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของวัยรุ่นได้

2. เพื่อน

อิทธิพลของเพื่อนกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ เป็นที่ทราบกันว่า ช่วงระยะที่เป็นวัยรุ่นมักจะมีการแยกตัวออกจากครอบครัว เพื่อค้นหาตนเอง และต้องการความอิสระจากการถูกควบคุม แต่เนื่องจากยังไม่สามารถพึ่งตนเองทางจิตใจได้ และส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในการคบหาเพื่อน สนุกสนานด้วยกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทดลองสิ่งใหม่ๆร่วมกัน ซึ่งอาจมีทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดี รวมถึงการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ด้วย และสิ่งที่พบเห็น โดยทั่วไปในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของวัยรุ่น มักตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในหมู่เพื่อนฝูง

3. สภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อม กล่าวได้ว่าในปัจจุบันสภาพแวดล้อมต่างๆมีส่วนช่วยในการให้เกิดพฤติกรรมการใช้ และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชนหรือ สภาพของสังคมทั่วไป การที่มีสถานเริงรมย์ต่างๆ เป็นสถานที่ที่ตัวของวัยรุ่นเพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะมีบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ด้วยและวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยก็นิยมไปสถานที่เช่นนี้ เช่น ดิสโกเธค ผับ ฯลฯ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ก่อให้เกิดค่านิยมใหม่ๆ จากสื่อ หรือจากความคิดของคนในสังคมเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการผ่อนคลาย สนุกสนานกับเพื่อนฝูง เป็นต้น

4. สื่อมวลชน

อิทธิพลจากสื่อมวลชนได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในชีวิตประจำวันของคนเรา ทำให้ได้รับรู้ข่าวสาร หรือความบันเทิง มีการถ่ายทอดความคิดเห็นไปสื่อมวลชนกับพฤติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงมีความใกล้ชิดกันมาก การถ่ายทอดความคิดที่ผิดให้แก่ผู้รับรู้ รับฟัง และถ้าเป็นการถ่ายทอดที่แสดงเห็นอกเห็นใจ ยกย่องสรรเสริญแก่ผู้กระทำความผิดด้วยแล้ว ก็ยังจะทำให้เกิดอันตรายต่อความรู้สึกรุนแรงได้

3.5 แนวคิดค่านิยม

การเห็นคุณค่าหรือการเกิดค่านิยม การที่เราให้ค่านิยมต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภาวะการณ์หนึ่งนั้น หมายถึง สิ่งนั้นหรือภาวะการณ์นั้นมีคุณค่าต่อตัวเรา การเห็นคุณค่านี้เกิดจากประสบการณ์และการประเมินค่าของบุคคลนั่นเอง และขณะเดียวกันก็เป็นผลจากสังคมด้วยส่วนหนึ่ง

พฤติกรรมขั้นนี้อาจจะอธิบายให้ชัดเจนโดยใช้ คำว่า “ความเชื่อ” (Belief) หรือ “ทัศนคติ” (Attitude) ในขั้นนี้ บุคคลจะกระทำปฏิกิริยาหรือมีพฤติกรรม ซึ่งแสดงว่ายอมรับหรือรับรู้ว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับตัวเขา

ส่วนประกอบที่สำคัญของพฤติกรรมที่แสดงว่า “เกิดค่านิยม” ขึ้น ได้แก่ การเกิดภาวะการจูงใจหรือเกิดแรงจูงใจ ซึ่งแรงจูงใจนี้ไม่ได้เกิดจากความต้องการที่จะเชื่อฟังหรือจะปฏิบัติตาม แต่เกิดจากเงื่อนไขที่เกิดในตัวบุคคลนั่นเองที่มีต่อ “ค่านิยม” อันใดอันหนึ่งซึ่งจะเป็นตัวนำให้เกิดการปฏิบัติต่างๆ

การเกิดค่านิยมนี้มีพฤติกรรม แบ่งออกเป็น 3 ประการคือ

1. การยอมรับคุณค่า (Acceptance of a Value) พฤติกรรมในขั้นนี้เกี่ยวข้องกับ การลงความเห็นว่าเหตุการณ์สิ่งของภาวะการณ์ การกระทำ อย่างใดอย่างหนึ่งเป็น “สิ่งที่มีคุณค่า” คำว่า “ความเชื่อ” เป็นคำที่แสดงออกซึ่งใช้แทนพฤติกรรมในขั้นนี้ได้พอดี ซึ่งความเชื่อจะเป็นการ

ยอมรับในด้านที่เกี่ยวข้องกับจิตใจหรืออารมณ์ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลที่อยู่ในภาวะหรือมีพฤติกรรมในขั้นนี้จะถูกรับรู้โดยบุคคลอื่นได้ว่ามีความเชื่อหรือมีค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. ความพอใจในคุณค่า (Preference for a Value) พฤติกรรมในขั้นนี้เป็นขั้นหนึ่งของการเกิดขบวนการยอมรับในตัวบุคคลเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เห็นว่ามีคุณค่า ซึ่งพฤติกรรมขั้นนี้จะแทรกอยู่ระหว่างการเห็นคุณค่าและการยอมรับเงื่อนไขที่จะทำตามค่านิยมนั้น พฤติกรรมขั้นนี้นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงการยอมรับค่าแล้ว ยังแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้น “กำลัง” จะเต็มใจที่จะแสดงให้คนอื่นเห็นว่าตนมีค่านิยมนั้นๆ

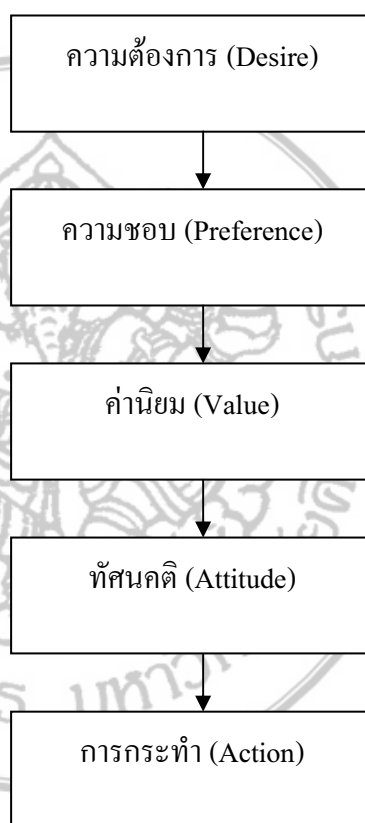
3. การยอมรับเงื่อนไข (Commitment) พฤติกรรมในขั้นนี้จะมีระดับความเชื่อมั่นได้มากกว่า แสดงให้เห็นถึงระดับการยอมรับอย่างแน่นแฟ้นต่อความคิดบางอย่าง ตัวอย่างเช่น การมีความรัก บุคคลใดที่แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมในขั้นนี้ ย่อมหมายความว่าเขามีค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น ในขั้นนี้บุคคลจะเกิดภาวะการตั้งใจที่จะทำให้เกิดการกระทำบางอย่างที่สังเกตได้ คำว่า “ค่านิยม” หรือ “คุณค่า” โดยทั่วไปมีอยู่ 2 ความหมายคือ

ความหมายแรก คือ “คนมีค่านิยม” หมายถึง ค่านิยมในระดับสังคมที่คนในสังคมนั้นยกย่องเห็นดีเห็นชอบกับคุณค่าบางอย่างหรือการกระทำบางอย่าง อันเป็นลักษณะเฉพาะของสังคมนั้นๆ และคนในสังคมมักยึดคุณค่าหรือค่านิยมที่คล้ายๆกัน ถึงขนาดบางครั้งเกิดความเชื่อที่ว่า คนในสังคมเดียวกันจะมีนิสัยใจคอเหมือนกัน และทำให้เกิดลักษณะประจำชาติขึ้นได้ แต่เรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องจริงเสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีการแลกเปลี่ยนสื่อสารระหว่างสังคมน้อยอย่างมากมาย คนในสังคมเดียวกันจึงอาจมีความแตกต่างกันได้มาก

ในทางสังคมวิทยา การใช้คำว่า “คุณค่า” หรือ “ค่านิยม” หมายถึง สิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ และกำหนดการกระทำของตน เป็นสิ่งที่บุคคลเห็นดี เห็นชอบ ยึดถือเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ พร้อมทั้งจะเลือกกระทำ อาจเป็นวัตถุ ความคิด อุดมคติ ซึ่งอาจจะเหมือนหรือไม่เหมือนกับบุคคลอื่นๆก็ได้ รวมทั้งยังเป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่ก็ได้ แต่เป็นสิ่งที่ตนเองเห็นว่าดี และไม่ขัดกับความเห็นของคนส่วนใหญ่ในสังคมนั้นๆ โดยค่านิยมของบุคคลนั้น อาจเป็นในทางบวกหรือลบก็ได้ และจะแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคลด้วย ดังนั้นคุณค่าของแอลกอฮอล์จากความคิดของเยาวชน อาจเป็นสิ่งที่ดี มีคุณค่าสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิตก็ได้ ในทางตรงกันข้ามแอลกอฮอล์อาจไม่มีคุณค่าใดๆ เลยก็ได้ในความคิดของเยาวชน

วิเชียร รักการ (อ้างถึงใน สิทธิพันธ์ 2543: 37-38) กล่าวว่า ค่านิยม เกิดจากความจำเป็นหรือความต้องการทางสังคมของมนุษย์ในขั้นแรก ต่อมาก็เกิดความชอบหรือความสนใจติดตามมา

ความชอบหรือความสนใจนี้ เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความนิยม หรือความเข้าใจในคุณค่านั้น แล้ว กลายเป็นค่านิยมขึ้นมา ค่านิยมที่มีการก่อตัวอยู่ในระยะเวลาหนึ่งที่นานพอสมควรย่อมกระตุ้นให้เกิดสภาวะที่เร้าร้อน หรือมีความพร้อมที่จะกระทำอยู่ในใจ เรียกว่า เกิดทัศนคติซึ่งทัศนคตินี้จะนำไปสู่การกระทำ โดยสามารถเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

ภาพที่ 2 ความเป็นมาของค่านิยม

ที่มา : วิเชียร รักการ, อ้างถึงใน สิทธิพันธ์ 2543: 37-38, วัฒนธรรมและพฤติกรรมของคนไทย (กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2529)

โดยสรุปว่าการเกิดค่านิยมเป็นการยอมรับ การแสดงออกมาในลักษณะของความเชื่อ แต่ที่สำคัญการแสดงออกที่เกิดจากความผูกพันทั้งส่วนบุคคลและสังคม

ส่วนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สิทธิพันธ์ เจริญรัตน์ (2543: บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่าความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน

สายใจ ชื่นคำ (2542: บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในสังคมไทย จากการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่น มี 3 ตัวแปร ได้แก่ (1) อิทธิพลของเพื่อนสนิทที่คบหาสมาคมด้วย (2) ความผูกพันต่อบิดามารดาในระดับต่ำ (3) ความผูกพันต่อครูและโรงเรียนในระดับต่ำ และจากการวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภูมิหลังทางสังคม กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น พบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประนอม กาญจนวิชัย (2548) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะกำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 – 3 ปริญาตรี ต่อเนื่อง ปีที่ 1 – 2 และหลักสูตรปริญญาตรี จำนวน 330 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ผลการวิจัยพบว่า (1) พฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแรงสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ความตระหนักถึงผลของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับมาก (2) พฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เมื่อจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัว พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีนักศึกษาเพศหญิง มีพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สูงกว่านักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มสูงกว่านักศึกษาที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา (3) ความตระหนักผลของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงสนับสนุนทางสังคม และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษาได้ร้อยละ 28.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สาทร พุทธชัยยงค์ (2548) การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ของนักเรียนชายระดับช่วงชั้นที่ 4 ในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนโพธารามพัฒนาเสนา โรงเรียนช่องพรานวิทยา

โรงเรียนหนองโพนวิทยา โรงเรียนท่ามะขามวิทยา โรงเรียนมัธยมวัดไพโรธราษฎร์อุปถัมภ์ จำนวน 633 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ 245 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) พฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความรับผิดชอบต่อสังคม การจัดการกับความเครียดของนักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 4 ในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี อยู่ในระดับปานกลาง (2) นักเรียนชายที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมที่ต่างกัน และมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิทที่ต่างกัน จะมีพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป จะมีพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ที่สูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.00 และนักเรียนที่มีเพื่อนสนิทไม่ดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์จะมีพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ที่สูงกว่านักเรียนที่มีเพื่อนสนิทดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ ส่วนนักเรียนชายที่มีระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน มีค่าใช้จ่ายประจำวันที่ต่างกัน และมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ของบิดาที่ต่างกัน (3) ความรับผิดชอบต่อสังคม ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ของนักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 4 ในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ร้อยละ 35.30 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คมเพชร เพลาโสภานและคณะ พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่น ประชากรที่ใช้ในการทำการวิจัย ได้แก่ บุคคลทั่วไปและนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 15 – 25 ปี กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ กำหนดกลุ่มวัยตัวอย่างที่ใช้ในการสอบถาม 120 คน ผลการวิจัยพบว่า จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่นทั่วไป พบว่าผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่เป็นเพศชายและมีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีระดับการศึกษานูปรินญา โดยผู้บริโภคส่วนใหญ่คิดว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้งไม่เหมาะสมเพราะทำให้เสียเงิน และในบางครั้งก็ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ทำให้ร่างกายทรุดโทรม เกิดโรคแทรกซ้อนต่างๆได้ สาเหตุส่วนใหญ่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกิดจากการอยากรู้อยากลอง และส่วนมากจะเลือกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาว่างๆ ลักษณะการดื่มส่วนใหญ่จะดื่มกับเพื่อนๆเป็นกลุ่มและในบางครั้งทำให้เกิดการทำละวิวาท กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเลือกซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านขายของชำ เพราะหาซื้อได้ง่ายและสะดวก

สุกมา แสงเดือนฉาย (2547) การศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุรา สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสังคมผลกระทบจากการดื่มสุราและเจตคติต่อการดื่มสุราของผู้ป่วยสุรา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดื่มสุราที่เข้าบำบัดรักษาสุราทั้งผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกในสถาบันราชคูเวตและศูนย์บำบัดรักษาเสพตติคุณิภาคทั้ง 5 แห่ง จำนวน 461 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการวิจัยพบว่า (1) ลักษณะประชากรของผู้ป่วยสุรา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกันมีการศึกษาประถมศึกษา อาชีพกรรมกร / งานรับจ้าง มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท/เดือน ในกลุ่มผู้เสพพบว่า มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อาชีพกรรมกร / งานรับจ้าง มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท/เดือน ส่วนในกลุ่มผู้ติดพบว่า มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษา อาชีพกรรมกร / งานรับจ้าง มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท/เดือน (2) พฤติกรรมการดื่มระหว่างผู้เสพสุราและผู้ติดสุรา พบว่ามีพฤติกรรมการดื่มสุราด้านเหตุผลการดื่มอย่างต่อเนื่อง จำนวนเวลา ช่วงเวลาการดื่ม ปริมาณการดื่ม/วัน ความถี่ของการดื่ม ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะการดื่ม เหตุผลของการหยุดดื่ม และพฤติกรรมขณะดื่มเหล้าระหว่างผู้เสพและผู้ติดสุรา มีความแตกต่างกัน โดยทั้งผู้เสพสุราและผู้ติดสุราให้เหตุผลการดื่มเหมือนกันคือเพื่อความสนุกสนาน สังสรรค์ และไม่ได้คิดว่าจะดื่มจนติด แต่เมื่อดื่มไประยะหนึ่งจึงเริ่มรู้สึกที่ต้องดื่มอย่างต่อเนื่อง และใช้เวลาดื่มนานมากขึ้น ส่วนผู้เสพสุรานิยมดื่มสุราในร้านจำหน่ายสุราระดับปานกลาง และสามารถใช้ระบบเงินเชื่อได้เพียงบางครั้ง ส่วนจำนวนร้านจำหน่ายสุราใกล้บ้าน และจำนวนสื่อโฆษณาที่ชวนให้ดื่มสุราในชุมชนระหว่างกลุ่มผู้เสพสุรา และผู้ติดสุรา ไม่มีความแตกต่างกัน (3) สาเหตุการดื่มสุรา ช่วงเวลารับประทานอาหารกับการดื่มสุรามีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการดื่มสุรา ส่วนความถี่ของการดื่มสุรา พฤติกรรมขณะดื่มสุรา พฤติกรรมภายหลังการดื่มสุรา และเหตุผลของการดื่มสุราอย่างต่อเนื่อง ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการดื่มสุราอย่างต่อเนื่อง ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการดื่มสุรา

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาคำถามและการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และเพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ขณะกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 มีทั้งหมด 3 คณะ ได้แก่ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาการจัดการและคณะเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร มีจำนวนทั้งหมด 5,090 คน (ฐานข้อมูลมหาวิทยาลัยศิลปากร 2551)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จำนวน 371 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane, อ้างถึงใน สีน พันธุ์พินิจ 2549: 133) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ขอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ซึ่งมีรายละเอียดของสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มประชากร
	e	แทน	ค่าความเคลื่อนที่ยอมรับได้ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเท่ากับ 0.05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าสูตร} \quad n &= \frac{5,090}{1 + 5,090 (0.05)^2} \\ &= 370.72 \approx 371 \end{aligned}$$

จากการคำนวณขนาดตัวอย่าง ได้ตัวอย่าง 371 คน

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ชื่อคณะ	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร	1,028	75
คณะวิทยาการจัดการ	2,906	212
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร	1,156	84
รวม	5,090	371

ที่มา : มหาวิทยาลัยศิลปากร. ฐานข้อมูลมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

[Online], accessed 8 August 2008. Available from <http://www.reg.su.ac.th>

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างและข้อมูลที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามโดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 6 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ผลการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัว เป็นแบบสอบถามลักษณะตัวเลือกที่กำหนดให้ มีข้อความจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีข้อความจำนวน 12 ข้อ โดยแบ่งระดับลักษณะการตอบแบบสอบถามเป็น 2 มาตราวัดและให้คะแนนดังนี้

ตอบถูก	1	คะแนน
ตอบผิด	0	คะแนน

เกณฑ์ในการประเมิน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินแบ่งอัตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\ &= \frac{12-1}{3} = 3.66 \end{aligned}$$

ในการแปลความหมายคะแนนระดับความคิดเห็น โดยมีการกำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับตามเกณฑ์ความหมายค่าคะแนนมีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความรู้
คะแนนระหว่าง 8.35 – 12.0	หมายถึง มีระดับความรู้มาก
คะแนนระหว่าง 4.67 – 8.34	หมายถึง มีระดับความรู้ปานกลาง
คะแนนระหว่าง 1.00 – 4.66	หมายถึง มีระดับความรู้น้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ประเภทหรือชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โอกาสที่ดื่ม ระยะเวลาที่ใช้ในการดื่ม ค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ต่อครั้ง และเหตุผลจูงใจในการดื่มเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น มีข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบการดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	หมายถึง	การดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบมากที่สุด
มาก	หมายถึง	การดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบมาก
ปานกลาง	หมายถึง	การดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบปานกลาง
น้อย	หมายถึง	การดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	การดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบน้อยที่สุด

ระดับความคิดเห็น	ข้อความเชิงบวก (คะแนน)	ข้อความเชิงลบ (คะแนน)
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการประเมิน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินแบ่งอัตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ในการแปลความหมายคะแนนระดับความคิดเห็น โดยมีการกำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับตามเกณฑ์ความหมายค่าคะแนนมีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
คะแนนระหว่าง 4.21 – 5.00	หมายถึง อยู่ในระดับการส่งผลกระทบมากที่สุด
คะแนนระหว่าง 3.41 – 4.20	หมายถึง อยู่ในระดับการส่งผลกระทบมาก
คะแนนระหว่าง 2.61 – 3.40	หมายถึง อยู่ในระดับการส่งผลกระทบปานกลาง
คะแนนระหว่าง 1.81 – 2.60	หมายถึง อยู่ในระดับการส่งผลกระทบน้อย
คะแนนระหว่าง 1.00 – 1.80	หมายถึง อยู่ในระดับการส่งผลกระทบน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

เกณฑ์ในการประเมิน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินแบ่งอัตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ในการแปลความหมายคะแนนระดับความคิดเห็น โดยมีการกำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับตามเกณฑ์ความหมายค่าคะแนนมีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
คะแนนระหว่าง 4.21 – 5.00	หมายถึง อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด
คะแนนระหว่าง 3.41 – 4.20	หมายถึง อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก
คะแนนระหว่าง 2.61 – 3.40	หมายถึง อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง
คะแนนระหว่าง 1.81 – 2.60	หมายถึง อยู่ในระดับความคิดเห็นน้อย
คะแนนระหว่าง 1.00 – 1.80	หมายถึง อยู่ในระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และนำผลการศึกษามาสร้างเป็นแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบ

ความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหา และความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามให้ตรงกับ

เรื่องที่ต้องการจะวัด จากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำก่อนนำไป

ทดสอบตามความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ซึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร

อาจารย์จอมภัก คลังระหัด

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่ได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มประชากรที่ต้องการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปทดสอบกับนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จำนวน 30 คน เพื่อดูความเหมาะสมของการใช้ภาษาและความสมบูรณ์ของเนื้อหาที่ใช้สอบถาม เป็นการหาความเชื่อมั่น

และความบกพร่องของแบบสอบถาม โดยแบ่งความเชื่อมั่นตามลักษณะของแบบสอบถาม ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1) การหาความเชื่อมั่นแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทดสอบหาความเชื่อมั่น โดยให้สูตร KR-21 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson method, อ้างถึงใน สติน พันธ์พิณี 2549: 188-191) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.55

2) การหาความเชื่อมั่นแบบสอบถามส่วนที่เป็น Rating Scale โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient, อ้างถึงใน สติน พันธ์พิณี 2549: 191-193) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

- ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.851
- สาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.896

ขั้นที่ 4 จากขั้นตอนที่ 2 – 3 ได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ เนื้อหาและ โครงสร้างให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพ และได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการแจกแบบสอบถามโดยตรงให้กับกลุ่มตัวอย่าง ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จำนวน 400 คน มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการกระจายแบบสอบถาม และชี้แจงรายละเอียดในการตอบแบบสอบถามและรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถาม บันทึกผลของข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลทั้งหมดแล้ว ได้นำข้อมูลมาลงรหัส แล้วบันทึกข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง “ความรู้และการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร” เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยายจำแนกออกเป็น 5 ตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา โดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์สาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ทดสอบสถิติแกมมา (Gamma) และทดสอบค่าสถิติ Contingency Coefficient

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จำนวน 400 คน ได้วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย/ผลการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัว โดยนำเสนอข้อมูลเป็นความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. หญิง	278	69.5
2. ชาย	122	30.5
ระดับการศึกษา		
1. ชั้นปีที่ 1	115	28.8
2. ชั้นปีที่ 2	110	27.5
3. ชั้นปีที่ 3	109	27.2
4. ชั้นปีที่ 4	66	16.5
เกรดเฉลี่ย / ผลการเรียน		
1. คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00	40	10.0
2. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 3.20	258	64.5
3. คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 3.20	102	25.5
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน		
1. ต่ำกว่า 4,000 บาท	94	23.5
2. 4,001 – 5,000 บาท	170	42.5
3. 5,001 – 6,000 บาท	87	21.8
4. 6,001 บาทขึ้นไป	49	12.2

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัว		
ครอบครัว		
1. ดื่มเป็นประจำ (มากกว่า 8 ครั้ง/เดือน)	38	9.5
2. ดื่มนานๆครั้ง (4 – 7 ครั้ง/เดือน)	74	18.5
3. ดื่บบางครั้ง (1 – 3 ครั้ง/เดือน)	147	36.8
4. ไม่ดื่ม	141	35.2

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.5 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 30.5

กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมา คือ ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 27.5 ในระดับชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 27.2 และศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 16.5

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 – 3.20 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมา คือ มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงกว่า 3.20 ขึ้นไป และผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 25.5 และ 10.0 ตามลำดับ

สำหรับค่าใช้จ่ายของนักศึกษาต่อเดือนโดยประมาณ พบว่า มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 4,001 – 5,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา คือ มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.5 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 5,001 – 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.8 และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 6,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.2

ส่วนในด้านพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัว พบว่า มีบุคคลในครอบครัวที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นบางครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมา คือ มีบุคคลในครอบครัวที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 35.2 มีบุคคลในครอบครัวที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นานๆครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.5 และมีเพียงร้อยละ 9.5 มีบุคคลในครอบครัวที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

สำหรับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งคำถามไว้ 12 ข้อ เท่ากับ 12 คะแนน พบว่านักศึกษาตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 4 และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 12 แสดงรายละเอียดดังในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามคะแนนความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (คะแนน)	จำนวน	ร้อยละ
4	1	0.2
5	4	1.0
6	10	2.5
7	63	15.8
8	75	18.8
9	85	21.2
10	88	22.0
11	61	15.2
12	13	3.3
$\bar{x} = 8.99$		
S.D = 1.55		

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษามีคะแนนความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่ากับ 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมา คือ มีคะแนนความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 21.25 และมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 8 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 18.75 ส่วนที่น้อยที่สุดได้แก่ ระดับคะแนนที่ 4 คะแนน โดยคิดเป็นร้อยละ 0.25 เท่านั้น

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

ระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรู้น้อย (น้อยกว่า 4.67 คะแนน)	1	0.3
ระดับความรู้ปานกลาง (ตั้งแต่ 4.67 – 8.34 คะแนน)	152	38.1
ระดับความรู้มาก (มากกว่า 8.34 คะแนน)	247	61.6
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 ผลการศึกษาความรู้เกี่ยวกับเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ของนักศึกษา เมื่อนำคะแนนรวมมาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำไปแบ่งกลุ่มความรู้เกี่ยวกับการดัดแปลงเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ของนักศึกษาน้อย คิดเป็นร้อยละ 0.3 และมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ของนักศึกษาน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.1

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการดัดแปลงแอลกอฮอล์

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรรมการดัดแปลงแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

พฤติกรรมกรรมการดัดแปลงแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
การดัดแปลงเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์		
1. เคยดัดแปลง	286	71.5
2. ไม่เคยดัดแปลง	114	28.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 6 (ต่อ)

พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มักจะดื่มบ่อยๆ*		
1. เหล้า (เหล้าที่ได้กลั่น)	205	51.3
2. วิสกี้	58	14.5
3. เบียร์	66	16.5
4. เบียร์	187	46.8
5. ไวน์	124	31.0
6. สปาย	154	38.5
7. เหล้าขาว	83	20.8
8. เชิงขุน	10	2.5
9. เหล้าเสรี (เหล้าที่ไม่ได้กลั่น)	25	6.3
10. อื่นๆ	14	3.5
โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์*		
1. ในวาระพิเศษ เช่น วันเกิด งานเลี้ยงรุ่น	250	62.5
2. วันหยุดราชการ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆ	59	14.8
3. ดื่มระหว่างรับประทานอาหาร	33	8.3
4. พักผ่อนในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ	137	34.3
5. เที่ยวตามสถานที่บันเทิง เช่น ผับ	192	48.0
6. อื่นๆ	51	12.8
บุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย*		
1. ดื่มคนเดียว	39	9.8
2. เพื่อน	274	68.5
3. คนรัก	54	13.5
4. บุคคลในครอบครัว เช่น พ่อแม่ พี่น้อง	48	12.0
5. อื่นๆ	12	3.0

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 6 (ต่อ)

พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ใช้ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง		
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	15	5.2
2. ประมาณ 1 – 2 ชั่วโมง	44	15.4
3. ประมาณ 3 – 4 ชั่วโมง	102	35.7
4. มากกว่า 4 ชั่วโมงขึ้นไป	125	43.7
ค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
1. น้อยกว่า 100 บาท	61	21.3
2. 101 – 500 บาท	159	55.6
3. 501 – 1,000 บาท	11	3.8
4. มากกว่า 1,001 บาทขึ้นไป	4	1.4
ไม่ตอบ	51	17.9
$\bar{x} = 332.03$		
S.D = 281.46		
เหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์*		
1. ตัดใจในรสชาติ	65	16.3
2. อายกลอง	101	25.3
3. ดื่มเพราะครอบครัวชักชวน	23	5.8
4. ดื่มเพราะเพื่อนชักชวน	195	48.8
5. ดื่มเพราะมีปัญหา	90	22.5
6. ดื่มเพื่อเข้าสังคม	230	57.5
7. ดื่มเพื่อคลายเครียด	142	35.5
8. ติดสุรา / เลิกไม่ได้	4	1.0
9. อื่นๆ	18	4.5

ตารางที่ 6 (ต่อ)

พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนทำให้เสียการเรียนบ่อยแค่ไหน		
1. ไม่เคยเลย	183	64.4
2. เดือนละครั้ง	47	16.6
3. สัปดาห์ละครั้ง	24	8.4
4. ทุกครั้ง	3	1.1
5. อื่นๆ	27	9.5

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 6 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมมากที่สุด คือ เหล้า (ที่ได้จากการกลั่น) และเบียร์ คิดเป็นร้อยละ 51.3 และ 46.8 ตามลำดับ รองลงมา ได้แก่ สเปย์ และไวน์ คิดเป็นร้อยละ 38.5 และ 31.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโอกาสพิเศษ เช่น วันเกิด งานเลี้ยงรุ่น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา คือ เที่ยวตามสถานที่บันเทิง และ พักผ่อนในสถานที่ท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 48.0 และ 34.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมา คือ ดื่มกับคนรัก คิดเป็นร้อยละ 13.5 และดื่มกับบุคคลในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 12.0

กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาที่ใช้ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากกว่า 4 ชั่วโมงขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมา คือ ใช้เวลาในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประมาณ 3 - 4 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 35.7 และใช้เวลาในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประมาณ 1 - 2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 15.4

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อครั้ง ประมาณ 101 - 500 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.7 รองลงมา ร้อยละ 26.0 ที่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 100 บาท และ ค่าใช้จ่ายประมาณ 501 - 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.7

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 57.5 ให้เหตุผลว่า ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อเข้าสังคม รองลงมา ดื่มเพราะเพื่อนชักชวน และดื่มเพื่อคลายเครียด คิดเป็นร้อยละ 48.8 และ 35.5 ตามลำดับ และเหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่น้อยที่สุด ได้แก่ ดื่มเนื่องจากติดสุราหรือเลิกไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 1.0

นอกจากนี้ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยทำให้เสียการเรียนเลย คิดเป็นร้อยละ 64.4 รองลงมา ทำให้เสียการเรียนประมาณเดือนต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.6 และอื่นๆ เช่น นานๆครั้ง และ 2 อาทิตย์ต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.5

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์

ตารางที่ 7 แสดงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามระดับการส่งผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์

การตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านต่างๆ	ระดับการส่งผลกระทบ					\bar{x}	S.D	ระดับความ ความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ทำให้เกิดโรคพิษสุราเรื้อรัง	114 (19.5)	172 (33.5)	77 (29.8)	25 (13.0)	11 (4.0)	3.88	0.98	มาก
2. ทำให้เกิดโรคถึงขั้นพิการและเสียชีวิตได้	78 (19.5)	134 (33.5)	119 (29.8)	52 (13.0)	16 (4.0)	3.51	1.06	มาก
3. นำไปสู่การติดสารเสพติดชนิดอื่นๆต่อไปได้	49 (12.3)	146 (36.5)	148 (37.0)	48 (12.0)	8 (2.0)	3.45	0.92	มาก
4. ทำให้ขาดสติและนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	71 (17.8)	167 (41.8)	128 (32.0)	27 (6.8)	6 (1.5)	3.67	0.89	มาก
5. ทำให้ร่างกายโทรมและแก่เร็ว	167 (41.8)	156 (39.0)	57 (14.3)	18 (4.5)	1 (0.3)	4.17	0.85	มาก
6. ทำให้เกิดโรคจิตและประสาท	55 (13.8)	132 (33.0)	142 (35.5)	52 (13.0)	18 (4.5)	3.38	1.02	ปานกลาง
7. ทำให้รู้สึกสับสนใจและคลาญเครียดได้	58 (14.5)	119 (29.8)	138 (34.5)	70 (17.5)	14 (3.5)	3.34	1.03	ปานกลาง
8. ทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องเสียใจและผิดหวัง	163 (40.8)	88 (22.0)	87 (21.8)	48 (12.0)	13 (3.3)	3.85	1.17	มาก
9. ทำให้สร้างความเดือดร้อนให้แก่คนในครอบครัว	103 (25.8)	108 (27.0)	97 (24.3)	64 (16.0)	27 (6.8)	3.49	1.22	มาก
10. ทำให้เป็นที่รังเกียจของคนรอบข้าง	55 (13.8)	79 (19.8)	145 (36.3)	70 (17.5)	50 (12.5)	3.04	1.19	ปานกลาง
11. ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทได้	150 (37.5)	144 (36.0)	68 (17)	29 (7.3)	8 (2.0)	4.00	1.01	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจาก การดื่มแอลกอฮอล์ในด้านต่างๆ	ระดับการส่งผลกระทบ					\bar{x}	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
12. ทำให้เกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์	198 (49.5)	122 (30.5)	48 (12.0)	21 (5.3)	10 (2.5)	4.19	1.00	มาก
13. ทำให้ก่อคดีอาชญากรรมได้โดย ไม่รู้ตัว	123 (30.8)	150 (37.5)	86 (21.5)	28 (7.0)	12 (3.0)	3.86	1.02	มาก
14. ทำให้ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น	166 (41.5)	143 (35.8)	72 (18.0)	13 (3.3)	5 (1.3)	4.13	0.90	มาก
15. ทำให้เสียชื่อเสียงของสถาบัน	103 (25.8)	106 (26.5)	134 (33.5)	47 (11.8)	9 (2.3)	3.61	1.06	มาก
16. ทำให้ผิดกฎระเบียบของหอพัก เช่น การป็นหอ	110 (27.5)	137 (34.3)	96 (24.0)	43 (10.8)	13 (3.3)	3.72	1.07	มาก
รวม						3.71	1.02	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติมากที่สุดคือ ทำให้เกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 รองลงมา คือ ทำให้ร่างกายโทรมและแก่เร็ว คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และ ทำให้ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนการตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติน้อยที่สุดคือ ทำให้เป็นที่รังเกียจของคนรอบข้าง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 จัดอยู่ในระดับการส่งผลกระทบมาก

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์สาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

ตารางที่ 8 แสดงถึงสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามระดับความคิดเห็น

สาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. เพราะความอยากหรืออยากลอง	79 (19.8)	181 (45.3)	121 (30.3)	10 (2.5)	9 (2.1)	3.81	0.81	มาก
2. เพราะความสนุกสนาน	156 (39.0)	162 (40.5)	70 (17.5)	6 (1.5)	6 (1.5)	4.17	0.79	มาก
3. เพราะต้องการเข้าสังคม	167 (41.8)	129 (32.2)	86 (21.5)	10 (2.5)	8 (2.0)	4.13	0.89	มาก
4. ตามอย่างเพื่อนหรือเพื่อน ชักชวน	140 (35.0)	98 (24.5)	122 (30.5)	28 (7.0)	12 (3.0)	3.80	1.08	มาก
5. ตามอย่างสมาชิกใน ครอบครัว	16 (4.0)	75 (18.8)	94 (23.5)	100 (25.0)	115 (28.7)	2.46	1.19	น้อย
6. ตามอย่างพฤติกรรมคารา หรือผู้ที่มีชื่อเสียง	20 (5.0)	73 (18.3)	94 (23.5)	85 (21.3)	128 (31.9)	2.44	1.24	น้อย
7. เมื่อมีปัญหา/ ความเครียด	76 (19.0)	162 (40.5)	102 (25.5)	31 (7.8)	24 (6.0)	3.59	1.07	มาก
8. เพื่อความโก้เก๋และความเป็น ผู้ใหญ่	21 (5.3)	96 (24.0)	131 (32.9)	68 (17.0)	83 (20.8)	2.75	1.18	ปาน กลาง
9. ทำตามเลียนแบบโฆษณา	18 (4.5)	35 (8.8)	110 (27.5)	109 (27.3)	128 (31.9)	2.28	1.13	น้อย
10. เพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บ เช่น ยาคุมเหล่า	15 (3.8)	44 (11.0)	111 (27.7)	103 (25.8)	127 (31.7)	2.25	1.10	น้อย
11. เพื่อให้จิตใจเข้มแข็งหรือ ดื่มเพื่อข่มใจ	37 (9.2)	93 (23.3)	149 (37.2)	65 (16.3)	56 (14.0)	2.94	1.13	ปาน กลาง
12. เป็นค่านิยมของสังคมไทย ในปัจจุบัน	39 (9.7)	102 (25.5)	158 (39.5)	46 (11.5)	55 (13.8)	3.03	1.13	ปาน กลาง

ตารางที่ 8 พบว่า ทิศนคติต่อสาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์ที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติมากที่สุด คือ เพราะความสนุกสนาน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมา คือ เพราะต้องการเข้าสังคม คิด

เป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และ เพราะความอยากรู้ อยากลอง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ส่วนทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์ที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่น้อยที่สุดคือ เพื่อรักษาโรคร้ายไข้เจ็บ เช่น ยาแดงเหล้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผลการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

H_0 : ผลการเรียนรู้กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ผลการเรียนรู้กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทดสอบสถิติแกมมา (Gamma) พบว่า ค่า Gamma = 0.132 และ ค่า p - value. = 0.214 > 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 กล่าวได้ว่าผลการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

H_0 : พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทดสอบสถิติแกมมา (Gamma) พบว่า ค่า Gamma = 0.648 และ ค่า p - value = 0.000 < 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 กล่าวได้ว่าพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3 การตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อสุขภาพมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

H_0 : ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านสุขภาพกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านสุขภาพกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทดสอบสถิติค่า Contingency Coefficient พบว่า ค่า Contingency Coefficient = 0.264 และ ค่า p – value = 0.095 > 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 กล่าวได้ว่าการตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านสุขภาพไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 4 การตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

H_0 : ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านครอบครัวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านครอบครัวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทดสอบสถิติค่า Contingency Coefficient พบว่า ค่า Contingency Coefficient = 0.181 และ ค่า p – value = 0.093 > 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 กล่าวได้ว่าการตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 5 การตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อสังคม มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

H_0 : ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านสังคมกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านสังคมกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทดสอบสถิติค่า Contingency Coefficient พบว่า ค่า Contingency Coefficient = 0.357 และ ค่า p – value = 0.000 < 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 กล่าวได้ว่าการตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ข้อสังเกต

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของเพศกับการดื่มแอลกอฮอล์

เพศ	การดื่มแอลกอฮอล์		รวม
	ดื่ม	ไม่ดื่ม	
ชาย	108 (88.5)	14 (11.5)	122 (30.5)
หญิง	178 (64.0)	100 (36.0)	278 (69.5)
รวม	286 (71.5)	114 (28.5)	400 (100)

จากตารางที่ 9 เพศกับการดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า นักศึกษาเพศชายมีการดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 88.5 และไม่ดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 11.5 ส่วนเพศหญิงมีการดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 64.0 และไม่ดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 36.0

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความรู้และการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร กรณีศึกษา วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี 2) ศึกษาถึงระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี 3) ศึกษาถึงสาเหตุจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ขณะกำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวน 5,090 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 400 คน ได้มาจากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยามานะ (Yamane, อ้างถึงใน สีน พันธุ์พินิจ 2549: 133) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าทดสอบสถิติแกมมา (Gamma) และค่าทดสอบสถิติ Contingency Coefficient

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 69.5 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 30.5 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 28.8 ระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 27.5 ในระดับชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 27.3 และในระดับชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 16.5 โดยมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 – 3.20 คิดเป็นร้อยละ 64.5 สำหรับค่าใช้จ่ายของนักศึกษาต่อเดือนโดยประมาณ พบว่า มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 4,001 – 5,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 42.5 และด้านพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวของนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 35.2

คิดเป็นร้อยละ 42.5 และด้านพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวของนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 35.2

2. การวิเคราะห์ระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 61.6 พบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับผลของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความหมายของแอลกอฮอล์ ชนิดของแอลกอฮอล์ และสาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์ และน้อยที่สุดคือกฎหมายที่เกี่ยวกับแอลกอฮอล์

3. การวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 71.5 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มมากที่สุด คือ เหล้า (เหล้าที่กลั่น) โอกาสในการดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ดื่มเนื่องในวาระพิเศษ เช่น วันเกิด งานเลี้ยงรุ่น คิดเป็นร้อยละ 62.5 บุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่เป็นเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 68.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้งประมาณ มากกว่า 4 ชั่วโมงขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.7 ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้งประมาณ 101 – 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 55.6 เหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดคือ ดื่มเพื่อเข้าสังคม คิดเป็นร้อยละ 57.5 และส่วนใหญ่ไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์แล้วทำให้เสียการเรียน คิดเป็นร้อยละ 45.8

4. การวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ นักศึกษาตระหนักถึงผลกระทบต่อสุขภาพคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ผลกระทบต่อครอบครัวคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และผลกระทบต่อสังคมคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 นักศึกษาตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 จัดอยู่ในระดับการส่งผลกระทบมาก

5. การวิเคราะห์ถึงสาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์ นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือสาเหตุจากความสนุกสนาน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์น้อยที่สุดคือ เพื่อรักษาโรคร้ายไข้เจ็บ เช่น ยาแดงเหล้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก พบว่า ข้อมูลที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ นักศึกษาทราบกันดี แต่ก็มีข้อมูลบางส่วนที่นักศึกษานั้นมีความรู้ที่น้อย คือ ความรู้ที่เกี่ยวกับกฎหมายของการดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นยังไม่เป็นที่แพร่หลายในสถานศึกษา และ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ อาจมีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องของความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ ยังน้อยอยู่ ประกอบกับนักศึกษาอาจไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ซึ่งการให้ความรู้เกี่ยวกับแอลกอฮอล์จากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ โปสเตอร์ และเอกสารของกระทรวงสาธารณสุข มักเน้นการนำเสนอเกี่ยวกับผลเสียของการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ที่ทำให้เกิดโรคต่างๆ มากกว่าเรื่องอื่นๆ

2. ผลการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนรู้กับการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 1 อธิบายได้ว่า การดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาไม่มีผลกระทบต่อผลเรียนรู้ ถึงแม้ว่าจะดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์แต่ก็ไม่ทำให้ส่งผลเสียต่อการเรียนรู้ จากการสังเกต กล่าวได้ว่า การดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์นั้นมีผลระดับการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่เฉพาะเจาะจงกับกลุ่มการเรียนรู้ดีและกลุ่มการเรียนรู้ไม่ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการแจกแบบสอบถามในครั้งนี้มีวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ โควตา ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ใช้ความน่าจะเป็น จึงทำให้ผลของการวิจัยในครั้งนี้เกิดการขัดแย้งกับผลการศึกษาของ จิราภรณ์ เทพหนู (2540) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำและปานกลางมีโอกาสเสี่ยงต่อการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์เป็น 9.85 และ 2.30 เท่า ของนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

3. พฤติกรรมการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวกับการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 2 ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับพฤติกรรมของวัยรุ่นของธีระพร อูวรรณโณ (2532 : 316 - 324) กล่าวไว้ว่า กระบวนการต่างๆ ของการเรียนรู้แบบหรือการเรียนรู้โดยการสังเกต จัดอยู่ในกระบวนการใส่ใจ ซึ่งเป็นกระบวนการที่มนุษย์ใส่ใจหรือสนใจในการรับรู้พฤติกรรมจากการสังเกตตัวเอง การเรียนรู้จากการสังเกตจะเกิดขึ้นได้มากที่สุดเมื่อบุคคลใส่ใจต่อพฤติกรรมของตัวเอง ครอบครัวถือได้ว่าเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ ครอบครัวที่มีการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์จะทำให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้การดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ได้จากการสังเกตตัวเอง ซึ่งบุคคลที่อยู่ในครอบครัวจะอยู่ด้วยกันเกือบตลอดเวลา จึงเป็นตัวแบบที่นักศึกษามีโอกาสติดพฤติกรรมต่างๆ ได้ และนักศึกษายังอยู่ในช่วงของวัยที่อยากรู้อยากลองดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ ดังนั้น การเคยเห็นบุคคลในครอบครัวที่ดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สายใจ ชื่นคำ (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในสังคมไทย พบว่า

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์การตระหนักถึงผลกระทบต่อสุขภาพมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา พบว่า ผลกระทบต่อสุขภาพไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 3 อธิบายได้ว่า นักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นยังมองไม่เห็นถึงผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องของสุขภาพ จากการสังเกต พบว่า นักศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่ใส่ใจถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง เพียงแต่คิดว่าการดื่มแอลกอฮอล์เป็นการสังสรรค์กับเพื่อน ทำให้ได้เพื่อนเพิ่มมากขึ้น และคิดว่าการดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณที่มากหรือน้อยนั้นก็ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของตนเอง ถ้ายังไม่เกิดขึ้นกับตนเองก็จะยังไม่รับรู้ถึงผลกระทบที่ตามมา และคิดว่าการดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาทุกคนดื่มแอลกอฮอล์กัน แอลกอฮอล์จึงกลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศึกษาในทุกๆสถาบัน ที่ไม่ว่าจะสถาบันไหนก็ต้องมีการต้อนรับกันด้วยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

5. ผลการวิเคราะห์การตระหนักถึงผลกระทบต่อครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา พบว่า ผลกระทบต่อครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 4 อธิบายได้ว่า นักศึกษาจะไม่คิดว่าการดื่มแอลกอฮอล์นั้นจะทำให้บิดา มารดานั้นเสียใจและผิดหวัง โดยเฉพาะนักศึกษาเพศหญิง หลังจากการดื่มแอลกอฮอล์จนเมาและไม่สามารถที่จะควบคุมตัวเองได้ อาจจะทำในสิ่งที่ตนเองไม่รู้ตัวได้ ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการของวัยรุ่นในทางสังคมของประนอม กาญจนวิชัย (2548 : 13 - 14) ที่กล่าวไว้ว่านักศึกษาจะให้ความสำคัญกับเพื่อนมากกว่า ไม่ค่อยสนิทสนมกับพ่อแม่พี่น้องเหมือนเดิม ต้องการการยอมรับจากเพื่อน นักศึกษาจะจับกลุ่มได้นานและต้องการสร้างผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มให้มากขึ้น ซึ่งในบางครั้งก็ต้องมีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนหนึ่งของการรวมกลุ่มกัน จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่หันมาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น โดยไม่ได้คิดถึงผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว อีกทั้งบางคนยังมองไม่เห็นผลกระทบต่อครอบครัวในด้านรายได้ของครอบครัวด้วย

6. ผลการวิเคราะห์การตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ต่อสังคมมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา พบว่า ผลกระทบต่อสังคมมีความสัมพันธ์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 5

อธิบายได้ว่า การดัดแปลงเครื่องดัดแปลงนั้นส่งผลกระทบต่อสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเกิดการทะเลาะวิวาท การส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น อีกทั้งยังทำให้เสียภาพพจน์ของสถาบันอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา “ศึกษาพฤติกรรมและผลกระทบจากการดัดแปลงเครื่องดัดแปลงของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะด้วยกัน 2 ด้าน คือ ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า ความตระหนักถึงผลกระทบจากการดัดแปลงเครื่องดัดแปลงเครื่องดัดแปลงนั้นส่งผลกระทบต่อนักศึกษา ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรสร้างความตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดัดแปลงเครื่องดัดแปลงเครื่องดัดแปลง เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจและตระหนักถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากเครื่องดัดแปลงเครื่องดัดแปลง เช่น โทษและพิษภัยของเครื่องดัดแปลงที่มีแอลกอฮอล์ต่ออวัยวะต่างๆของร่างกาย ความรุนแรง การส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น การทะเลาะวิวาท ความสูญเสียทางด้านสังคม เป็นต้น นอกจากนี้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแปลง พ.ศ. 2551 ตามมาตรา 27 ได้กล่าวไว้ว่า ห้ามขายเครื่องดัดแปลงเครื่องดัดแปลงในสถานที่หรือบริเวณสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และ หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยควรเข้มงวดในการดัดแปลงเครื่องดัดแปลงเครื่องดัดแปลงในร้านค้าบริเวณรอบมหาวิทยาลัยที่มีการจำหน่ายเครื่องดัดแปลงเครื่องดัดแปลงให้แก่นักศึกษา ควรเผยแพร่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลร้านค้าต่างๆ และห้ามขายเครื่องดัดแปลงที่มีแอลกอฮอล์ให้แก่เด็กและเยาวชน

2. สถาบันการศึกษา ครอบครัว เพื่อน ควรมีส่วนร่วมในการตระหนักถึงผลกระทบจากการดัดแปลงเครื่องดัดแปลงเครื่องดัดแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาที่มีบุคคลในครอบครัวมีพฤติกรรมดัดแปลงเครื่องดัดแปลงที่มีแอลกอฮอล์ เนื่องจากนักศึกษากลุ่มดังกล่าวมีอัตราการดัดแปลงเครื่องดัดแปลงเครื่องดัดแปลงที่มากกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนี้ นักศึกษาเห็นว่าการดัดแปลงเครื่องดัดแปลงที่มีแอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย หากดัดแปลงแต่พอดี ไม่ได้ดัดแปลงเป็นประจำ ดัดแปลงในปริมาณที่พอเหมาะ รู้จักควบคุมตนเอง ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น หรือดัดแปลงจนเสียการเรียน ส่วนมากจะดัดแปลงเพื่อเป็นการสังสรรค์กันในหมู่เพื่อนฝูง หรือในโอกาสสำคัญอื่นๆ ดังนั้น ทั้งสถาบันการศึกษา ครอบครัว หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรช่วยกันส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างสรรค์ให้เด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วม

ร่วม เช่น กีฬา ดนตรี ศิลปะ รวมทั้งจัดหาสถานที่อุปกรณ์ ให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างอย่างมีประโยชน์

3. ควรมีหน่วยงานที่ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการเลิกหรือลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสารเสพติดชนิดอื่น โดยเฉพาะนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อค้นหาแนวทางการลดปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มที่มีการดื่มแบบเสี่ยง/อันตราย รวมทั้งการศึกษาถึงผลการใช้มาตรการเพื่อลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มอื่นๆ

2. ควรศึกษากระบวนการกลุ่มที่เกิดขึ้นในพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอื่น ๆ ของวัยรุ่น เช่น การเซท การเล่นเกมออนไลน์ พฤติกรรมติคเกมออนไลน์ เป็นต้น

3. ควรศึกษาในเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อจะได้หาแนวทางในการลดปัญหาและอุปสรรคต่างๆในการดำเนินกิจกรรม เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
วิทยาลัย, 2550.
- ข่าวสด, 26 กรกฎาคม 2551.
- คณาจารย์ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. สถิติธุรกิจ. กรุงเทพฯ : บริษัท สุาน
บัณฑิต จำกัด, 2547.
- จิราภรณ์ เทพหนู. “ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
สายสามัญ ในจังหวัดพัทลุง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาเอก อนามัยครอบครัว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: บริษัท ไทเนรมิตกิจ
อินเตอร์ โปรเกรสซิฟจำกัด, 2550.
- ธีระพร อุวรรณ โณ. พฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 1 – 8. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
- ทรงเกียรติ ปิยะกะ และ เวทิน ศันสนีย์เวทย์. ยิ้มสู้เรียนรู้อาเสพติด. กรุงเทพฯ: มติชน, 2540.
- ทศพร กลิ่นหอม. ดื่มแบบมีสติ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 12 มีนาคม 2551. เข้าถึงได้จาก
<http://www.nationejobs.com/content/worklife/afterwork/template.php?conno=795>
- วรวุฒิ เจริญศิริ. บทความแอลกอฮอล์ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 20 กรกฎาคม 2551. เข้าถึงได้จาก
<http://www.ddd.or.th/?content=knowledge&id=23&type=1&PHPSESSID=064bd2fbcac45b66762678abb06f3684>
- ประนอม กาญจนวนิชย์. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.
- ประภัสสร สุวรรณบงกช. “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคลากรสาธารณสุข
จังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
2549.
- เพ็ญแข ศิริวรรณ. สถิติเพื่อการวิจัยโดยใช้คอมพิวเตอร์ (SPSS Version 10). พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: บจก. เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัลพับลิเคชั่น, 2546.

มูลนิธิเมาไม่ขับ. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 11 กรกฎาคม 2551.

เข้าถึงได้จาก

<http://www.ddd.or.th/?content=knowledge&id=22&type=1&PHPSESSID=064bd2fbaec45b66762678abb06f3684>

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานามีบุ๊คส์
พับลิเคชั่น, 2546.

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส). เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลต่อเด็ก สตรี ครอบครัวและสังคมไทย
[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 11 กรกฎาคม 2551. เข้าถึงได้จาก <http://www.cas.or.th>
สยามรัฐ, 3 กรกฎาคม 2551.

สาทร พุทธชัยยงค์. “ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มผสม
แอลกอฮอล์ของนักเรียนชายระดับช่วงชั้นที่ 4 ในอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

สายใจ ชื่นคำ. “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล,
2542.

สิทธิพันธ์ เจริญรัตน์. “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกสุขภาพ
ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

สิน พันธุ์พินิจ. เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: บริษัท วิทย์พัฒน์ จำกัด, 2549

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างความสุขภาพ (สสส.) โครงการรณรงค์ลดการบริโภคเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 2 กรกฎาคม 2551. เข้าถึงได้จาก

<http://www.stopdrink.com/aboutus.html>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. บทสรุปการสำรวจพฤติกรรม การสูบบุหรี่และดื่มสุราของประชากร ปี
2550 [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 8 กรกฎาคม 2551. เข้าถึงได้จาก

http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/service/survey/sum_alco-ciga50.pdf

สุรพล พยอมแย้ม. ปฏิบัติการจิตวิทยาในงานชุมชน. กาญจนบุรี : สำนักพิมพ์สหภาพพัฒนาการพิมพ์,
2545.

อุษณีย์ พึ่งปาน. “วัยรุ่นกับการดื่มสุรา.” วารสารวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ 21(2), (2550): 87 – 92.

ภาคผนวก

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ชุดที่

แบบสอบถามสำหรับงานวิจัย

เรื่อง ความรู้และการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร
 กรณีศึกษา วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

คำชี้แจงแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลประกอบการวิจัย เรื่อง “ความรู้และการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี” จึงขอความร่วมมือให้นักศึกษาตอบคำถามในแบบสอบถามนี้ โดยนักศึกษาไม่ต้องเขียนชื่อลงในแบบสอบถาม โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด โดยคำตอบของนักศึกษาผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และไม่มีผลเสียหายใดๆต่อนักศึกษาและผลการเรียนทั้งสิ้น

2. แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 6 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุความสำคัญของการดื่มแอลกอฮอล์
- ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในความคิดเห็นต่อการดื่มแอลกอฮอล์

หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับแบบสอบถามนี้ ท่านสามารถสอบถามได้จากผู้ที่แจกแบบสอบถามแก่ท่าน และเมื่อท่านตอบแบบสอบถามครบทุกข้อแล้ว โปรดส่งคืนให้กับผู้แจกแบบสอบถามให้แก่ท่าน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเป็นอย่างดี ขอขอบคุณ
 นักศึกษาทุกท่านในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

แบบสอบถามสำหรับงานวิจัย

เรื่อง ความรู้และการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร
ครุณีศึกษา วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
 - () 1. หญิง
 - () 2. ชาย
2. ระดับการศึกษา
 - () 1. ชั้นปีที่ 1
 - () 2. ชั้นปีที่ 2
 - () 3. ชั้นปีที่ 3
 - () 4. ชั้นปีที่ 4
 - () 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. เกรดเฉลี่ยสะสม / ผลการศึกษา
 - () 1. คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00
 - () 2. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 3.20
 - () 3. คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 3.20
4. ค่าใช้จ่ายต่อเดือนโดยประมาณ (ไม่รวมค่าบำรุงการศึกษา อุปกรณ์การเรียน ค่าเช่าที่พักอาศัย)
 - () 1. ต่ำกว่า 4,000 บาท
 - () 2. 4,001 - 5,000 บาท
 - () 3. 5,001 - 6,000 บาท
 - () 4. 6,001 บาทขึ้นไป
5. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวของท่านเป็นอย่างไร
 - () 1. ดื่มเป็นประจำ (มากกว่า 8 ครั้ง/เดือน)
 - () 2. ดื่มนานๆครั้ง (4 – 7 ครั้ง/เดือน)
 - () 3. ดื่มบางครั้ง (1–3 ครั้ง/เดือน)
 - () 4. ไม่ดื่ม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ใช่	ไม่ใช่
1	ความหมายของแอลกอฮอล์ คำว่า สุรา หมายถึง เครื่องดื่มที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ ผสม อยู่ในปริมาณ ไม่เกินร้อยละ 60

ข้อ	ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดัดแอลกอฮอล์	ใช่	ไม่ใช่
2	ชนิดของสุรา เบียร์หรือไวน์ เป็นสุราที่หมักจากเมล็ดธัญพืชผลไม่ให้เกิดเป็นน้ำเมาแต่ไม่มีการกลั่น
3	การดัดเบียร์ในปริมาณที่พอเหมาะเป็นการช่วยรักษาโรคความดันโลหิต
4	สาเหตุการดัดแอลกอฮอล์ สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุมาจากระดับแอลกอฮอล์ในเลือดของร่างกายผู้ดัด สูงกว่า 50 มิลลิกรัม
5	การดัดแอลกอฮอล์เป็นเหตุให้เกิดอารมณ์ทางเพศและเป็นสาเหตุให้เกิดอาชญากรรมทางเพศได้
6	ผลของการดัดแอลกอฮอล์ การดัดแอลกอฮอล์เป็นประจำเป็นการทำลายสุขภาพร่างกาย
7	การดัดแอลกอฮอล์กับการเกิดอุบัติเหตุไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน
8	เครื่องดัดแอลกอฮอล์ที่มีผลต่ออวัยวะในร่างกายมากที่สุดคือสมองจะทำให้ลดการทำงานของสมอง
9	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ ควรมีกฎหมายลงโทษหรือการควบคุมผู้ที่ดัดแอลกอฮอล์ เพราะจะทำให้อุบัติเหตุลดน้อยลง
10	ค่าเตือนบนฉลากของเครื่องดัดแอลกอฮอล์ทำให้ทราบโทษของการดัด
11	การจำหน่ายเครื่องดัดแอลกอฮอล์แก่บุคคลที่มีอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
12	การห้ามโฆษณาและการส่งเสริมการขายเป็นมาตรการป้องกันการดัดแอลกอฮอล์และลดปริมาณผู้ดัดแอลกอฮอล์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงตามความเป็นจริงของท่าน

1. ท่านเคยดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ (หากเป็นการลองชิมครั้ง – สองครั้งถือว่าไม่เคยดื่ม)
 - () 1. เคยดื่ม
 - () 2. ไม่เคยดื่ม (ข้ามไปตอบในตอนที่ 4)
2. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์อะไรบ้างที่ท่านมักจะดื่มบ่อยๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () 1. เหล้า (เหล้าที่ได้กลั่น)
 - () 2. วิสกี้
 - () 3. บรันดี
 - () 4. เบียร์
 - () 5. ไวน์
 - () 6. สปาย
 - () 7. เหล้าขาว
 - () 8. เชียงซุน
 - () 9. เหล้าเสรี (เหล้าที่ไม่ได้กลั่น)
 - () 10. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. ท่านดื่มแอลกอฮอล์โอกาสใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () 1. ในวาระพิเศษ เช่น วันเกิด งานเลี้ยงรุ่น
 - () 2. วันหยุดราชการ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆ
 - () 3. ดื่มระหว่างรับประทานอาหาร
 - () 4. พักผ่อนในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ
 - () 5. เทียวตามสถานที่บันเทิง เช่น ผับ
 - () 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. บุคคลส่วนใหญ่ที่ท่านดื่มแอลกอฮอล์ด้วยคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () 1. ดื่มคนเดียว
 - () 2. เพื่อน
 - () 3. คนรัก
 - () 4. บุคคลในครอบครัว เช่น พ่อแม่ พี่น้อง
 - () 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. ระยะเวลาเฉลี่ยที่ท่านใช้ในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง
 - () 1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
 - () 2. ประมาณ 1 – 2 ชั่วโมง
 - () 3. ประมาณ 3 – 4 ชั่วโมง
 - () 4. มากกว่า 4 ชั่วโมงขึ้นไป
6. ท่านมีค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ประมาณบาทต่อครั้ง
7. เหตุผลที่ท่านดื่มแอลกอฮอล์เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () 1. ตัดใจในรสชาติ
 - () 2. อยากลอง
 - () 3. ดื่มเพราะครอบครัวชักชวน
 - () 4. ดื่มเพราะเพื่อนชักชวน
 - () 5. ดื่มเพราะมีปัญหา
 - () 6. ดื่มเพื่อเข้าสังคม
 - () 7. ดื่มเพื่อคลายเครียด
 - () 8. ติดสุรา/ เลิกไม่ได้
 - () 9. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนทำให้เสียการเรียน หรือส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน บ่อยแค่ไหน

- () 1. ไม่เคยเลย () 2. เดือนละครั้ง () 3. สัปดาห์ละครั้ง
() 4. ทุกครั้ง () 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อที่	การตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านต่างๆ	ระดับการส่งผลกระทบ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ผลกระทบต่อสุขภาพ ทำให้เกิดโรคพิษสุราเรื้อรัง					
2	ทำให้เกิดโรคถึงขั้นพิการและเสียชีวิตได้					
3	นำไปสู่การติดสารเสพติดชนิดอื่นๆต่อไปได้					
4	ทำให้ขาดสติและนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้					
5	ทำให้ร่างกายโทรมและแก่เร็ว					
6	ทำให้เกิดโรคจิตและประสาท					
7	ทำให้รู้สึกสบายใจและคลายเครียดได้					
8	ผลกระทบต่อครอบครัว ทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องเสียใจและผิดหวัง					
9	ทำให้สร้างความเดือดร้อนให้แก่คนในครอบครัว					
10	ผลกระทบต่อสังคม ทำให้เป็นที่รังเกียจของคนรอบข้าง					
11	ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทได้					
12	ทำให้เกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์					
13	ทำให้ออกค่าใช้จ่ายได้โดยไม่รู้ตัว					
14	ทำให้ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น					
15	ทำให้เสียชื่อเสียงของสถาบัน					
16	ทำให้ผิดกฎระเบียบของหอพัก เช่น การปิ่นหอ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อที่	สาเหตุของการดื่มแอลกอฮอล์	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เพราะความอยากรู้อยากลอง					
2	เพราะความสนุกสนาน					
3	เพราะต้องการเข้าสังคม					
4	ตามอย่างเพื่อนหรือเพื่อนชักชวน					
5	ตามอย่างสมาชิกในครอบครัว					
6	ตามอย่างพฤติกรรมคาราหรือผู้ที่มิชู้เลี้ยง					
7	เมื่อมีปัญหา / ความเครียด					
8	เพื่อความโก้เก๋และความเป็นผู้ใหญ่					
9	ทำตามเลียนแบบโฆษณา					
10	เพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บ เช่น ขาดองเหล้า					
11	เพื่อให้จิตใจเข้มแข็งหรือดื่มเพื่อข่มใจ					
12	เป็นค่านิยมของสังคมไทยในปัจจุบัน					

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวอ้อมเดือน นิ่มนวล
วันเดือนปีเกิด	19 กรกฎาคม พ.ศ. 2530
ที่อยู่	57/2 หมู่ 4 ตำบลยางม่วง อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี 71120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนนิวิฐราชอุบลรัตน์ จังหวัดกาญจนบุรี
พ.ศ. 2551	กำลังศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ ทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวกรชนก คล้อยตามวงศ์
วันเดือนปีเกิด	27 ตุลาคม พ.ศ. 2529
ที่อยู่	2/8 หมู่3 ตำบลชัยมงคล อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร 74000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนอรรณาลัย จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2551	กำลังศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ ทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี